

Zrcadlo

Čtvrtletník obce Vrané nad Vltavou

225 3/2025

Před Zrcadlem:
Ivana Rážová
str. 11

Představujeme:
Velartovi z Oleška
str. 42

Žijí mezi námi:
Jiří Hárovník, Zdeněk Volf
str. 46

fotoreportáž – finále fotbalového poháru

Obsah

úvodní slovo	1
Chodíme.....	1
informujeme	
Zprávy z radnice	2
Mobilní aplikace Vrané	7
PaRoz	8
Léto u hasičů	10
rozhovor	
Před Zrcadlem	11
školství	
ZŠ	14
ZUŠ	18
MŠ	20
Dětská skupina U Rybek	23
kultura a sport	
Skauti	24
Stará škola	26
Obecní knihovna	28
SK Vrané	30
Sokol	32
Cestománie	35
Seniorek	36
aktuální téma	
Vranské letní kino	38
reportáž	
Hoď podkovou!	41
představujeme	
Vůně z Oleška	42
tenkrát a teď	
Vrané v zrcadle času	44
rozhovor	
Jiří Hárovník a Zdeněk Volf	46
historie papírny	
Zapomenuté příběhy – 6. díl	50
historie	
Strnady před 100 lety	52
Ohrobecké údolí	54
Z kroniky obce	55
společenská rubrika	
Vitání občánků	56
Gratulace	57
kalendář akcí	
Akce září – prosinec	58
Fotosoutěž	58
pozvánka	
Běh do schodů	59
Galerie Vranské papírny	60

Chodíme...

Chůze je nejpřirozenější druh pohybu. Chodit můžeme kdekoli a kdykoliv. Já osobně jsem začala více chodit za covidu, byla jsem hodně doma a měla najednou spoustu času. Tehdy jsem v telefonu objevila aplikaci Zdraví, která měří nachozené kilometry, aniž by se muselo něco zapínat, stačí si

nést mobil s sebou. Dříve jsem měla průměr sotva 2,5 km denně, za covidu jsem to vytáhla na 5 km a pak jsem teprve objevila kouzlo každodenního chodění. Je až neuvěřitelné, co jsem pro tu oranžovou čárku na grafu ochotná udělat. Chodím za každého počasí, alespoň dvakrát denně. Postupně jsem množství nachozených km zvyšovala. Ioni už jsem měla každodenní průměr téměř 9 km a letos jej i překročila. „Ty se zase procházíš,“ zdraví mě často lidé z aut. Potkávám pár podobných jedinců, usmějeme se na sebe, my chodci prostě víme. Několik lidí mi řeklo, že jsem pro ně inspirací, to potěší.

Když jdu sama, nechám proudit myšlenky a právě tehdy dostávám tu správnou inspiraci a nápady na články do Zrcadla.

V tomto čísle kromě pravidelných zpráv najdete článek o vůních z Oleška, o turnaji v házení podkovou, o zakladatelích Megafytu a další zajímavosti. Tak ať i vám Zrcadlo přináší radost a inspiraci.

P.S: Na všechny rozhovory a reportáže v tomto čísle Zrcadla jsem došla pěšky. ■

Jiřina Vrabcová

Zrcadlo - periodický tisk územního samosprávného celku. **Evidenční číslo MK ČR E 24739** • Vydavatel: **Obec Vrané nad Vltavou, Břežovská 112, 252 46 Vrané nad Vltavou**, IČO 00241831 • Místo vydávání: Břežovská 112, 252 46 Vrané nad Vltavou. Vychází 4x ročně. • Toto číslo připravili: Jiřina Vrabcová, Jiřina Vašinová, David Balling a Radek Mikšátko, jména autorů článků a fotografií jsou uvedena pod příspěvky. • Redakce neručí za věcnou správnost v příspěvcích a vyhrazuje si právo články zkrátit nebo upravit. • Foto na titulní straně: Barbora Mátllová • Technická spolupráce: **S01 reklamní studio**, Jaurisova 515/4, 140 00 Praha 4, www.s01.cz • Datum vydání: **5. 9. 2025** • Cena: **10 Kč** • Uzávěrka dalšího čísla: **25. 10. 2025** • Příspěvky a podněty posílejte na adresu zrcadlo@vranenadvitavou.cz nebo mistostarosta@vranenadvitavou.cz

Zprávy z radnice

VÝSTAVBA VODOVODNÍHO PŘÍVADĚČE ZVOLE – VRANÉ, KTERÁ BYLA ZAHÁJENA V LISTOPADU LOŇSKÉHO ROKU, ÚSPĚŠNĚ POKRAČUJE.

V úseku části obce Vrané nad Vltavou – „Nová Březová“ byly práce zahájeny na přelomu července a srpna. Investorem stavby je Dobrovolný svazek obcí Březová-Oleško, Ohrobec, Okrouhlo, Vrané nad Vltavou a Zvole. Vedení svazku prostřednictvím pravidelných kontrolních dnů sleduje průběh stavby a spolupracuje se stavbaři tak, aby byly vyřešeny všechny případné překážky při realizaci projektu. Z celkových 7 kilometrů je položeno již více

než 5 kilometrů potrubí. Poslední pokládky potrubí proběhnou podél silnice vedoucí ze Zvole k Černíkům a na konci Březové směrem k vodojemu Vrané. Pokládka potrubí k vodojemu Vrané bude probíhat v části komunikace Lesní a v komunikacích V Zahradách a V Polích.

Rozsáhlá investiční akce **Vodovod a kanalizace – 7 akcí**, která počítá s rozšířením vodovodní a kanalizační sítě v obci, vstoupila do své poslední fáze. Realizace projektu, zahájená v říjnu 2024, postupuje dle plánu, stavbaři v současné době realizují poslední tři etapy, kterými jsou ulice V Ou-

vozcích, Dravkov a K Zastávce. Plánované dokončení celé akce je konec září 2025. Z celkové hodnoty investice ve výši 23,4 mil. Kč bude 70 % hrazeno prostřednictvím dotace, kterou jsme obdrželi ze Státního fondu životního prostředí na vodovod, a z Ministerstva životního prostředí (fond EU) na kanalizaci. Zhotovitelem investice je firma AQUASYS spol. s r.o. Rozšíření vodovodní a kanalizační sítě se realizuje v ulicích Větrná, Akátová, Nad Roklí, Březovská za OÚ, Ke Zvoli, Jedlová, K Zastávce, Dravkov, V Ouvozcích a Ke Statku. V rámci akce „Vodovod a kanalizace – 7 akcí“ bude připojeno více než 50 ne-

movitostí. V současné době pracujeme na přípravě dokumentace na prodloužení vodovodní a kanalizační sítě v ulici V Chatách a v ulici Vltavská, v úseku od křižovatky s ulicí Pobřežní až k železničnímu mostu.

NESOUSTŘEDÍME SE JEN NA ROZŠIŘOVÁNÍ VODOVODNÍ A KANALIZAČNÍ SÍTĚ, ALE MYSLÍME I NA ŘIDIČE A CHODCE.

V částech ulic Ke Statku, V Ouvozcích a Rovná proběhlo na začátku července vyasfaltování povrchu komunikace (lokality kolem tzv. „náměstíčka“). V září bude zahájena oprava několika místních komunikací, konkrétně se jedná o části ulic Spojovací, Rovná, Sluneční a Zahradní. V srpnu byl opraven chodník vedoucí od přehrady k Megafytu, zároveň kolem něj bylo vybudováno nové zábradlí a několik nových míst na sezení. V současné době se zabýváme řešením opravy chodníku vedoucího pod

sběrným dvorem k železnici, který si po letech zaslouží opravu. Rádi bychom tuto opravu stihli ještě na podzim letošního roku. S ohledem na zajištění bezpečnosti chodců, zejména dětí, řešíme plánovaný chodník a přechody na Březovské ulici. V úseku od křižovatky s ulicí Ke Zvoli až ke křižovatce s ulicí Ke Statku mají vzniknout 2 nové přechody pro chodce, zpomalovací prahy, chodník mezi mateřskou školou a knihovnou. V září bychom rádi vyhlásili výběrové řízení na zhotovitele této akce. Výstavbu nových chodníků a přechodů pro chodce řešíme i v ulicích U Školy směrem k sokolovně a v Nádražní ulici u Marholdů, vše je v projektové fázi.

CO DALŠÍHO SE NÁM PAVEDLO REALIZOVAT A CO PRO VÁS CHYSTÁME?

Plánovaná rekonstrukce sběrného dvora se posunula do další fáze, probíhá příprava projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení. Cílem rekonstrukce je celková modernizace dvora, kde dojde k lepšímu uspořádání jednotlivých odkladových míst, lepší dopravní obslužnosti a zvýšení kapacity dvora. Sběrný dvůr by měl disponovat novým vážním systémem a na-leznete zde také tzv. reuse místo, kde lze odkládat produkty, které mohou posloužit k dalšímu využití jiným uživatelům a omezit tak množství odpadu mířící na skládky.

Získali jsme dotaci na zpracování systému sídelní zeleně na možný rozvoj veškerých ploch zeleně obce s cílem zajistit zlepšení kvality prostředí v obci a jeho ekologické stability. Dotace bude čerpaná z Operačního programu Životního prostředí ve výši 95 % celkových výdajů. V červenci jsme vypsalí výběrové řízení na zhotovitele pro-

jektové dokumentace na realizaci fotovoltaičky na střeše čistírny odpadních vod, na jejíž výstavbu jsme získali dotaci.

Na přelomu května a června byla dokončena postupná obnova svítidel veřejného osvětlení v obci, během níž bylo vyměněno bezmála 400 ks starých výbojkových svítidel za nová LED svítidla. Snažíme se nadále pokračovat v rozšiřování sítě veřejného osvětlení. Po obci budou instalována další nová svítidla, a to

Rekonstrukce zázemí pošty a nové lavičky.

například v Nádražní ulici kolem chodníku vedoucího od vlakového nádraží k železničnímu přejezdu.

Plánovaná instalace nových rozcestníků pro lepší orientaci návštěvníků obce bude provedena v průběhu podzimních měsíců. Nadále opravujeme a budujeme nová kontejnerová stání na tříděný odpad. U zdravotního střediska přibyl nový Alzabox, kde si můžete vyzvednout své objednané zásilky. Pošta, která již druhým rokem patří naší obci, prochází postupnou rekonstrukcí. Koncem jara byla dokončena kompletní rekonstrukce zázemí v přízemí budovy pošty. Došlo k opravě sociálního zařízení, šatny, jídelny a odpočinkové místnosti. Na poště rozšiřujeme služby pro občany. Během letních prázdnin byl zahájen prodej místních knih, obecních pohledů, odznaků a turistických známek. Během podzimu by měl být po dlouhém procesu vyřizování na poštu navrácen terminál Sazky a snad brzy i prodej některých tiskovin (novin a časopisů).

Zastupitelstvo obce na svém zasedání dne 18. června 2025 schválilo vydání vyhlášky, kterou se stanovují pravidla pro pohyby

psů na území obce a vyhlášky o stanovení obecního systému odpadového hospodářství.

<https://vranenadvitavou.cz/vyhlaskey-a-zakony/#obsah>

Na zářijovém jednání by mělo dojít ke schválení obecně závazné vyhlášky o zákazu užívání alkoholu na vybraných veřejných místech v obci.

Zprávu o činnosti Obecní policie Vestec za 2. čtvrtletí 2025 najdete na stránkách obce:
<https://vranenadvitavou.cz/zpravy-o-cinnosti-op-vestec/#obsah>

*Dana Ullwerová, starostka obce
David Balling, místostarosta obce
Foto: archiv OÚ*

MOBILNÍ APLIKACE Vrané nad Vltavou

Obec Vrané nad Vltavou spouští novou mobilní aplikaci!

Občané v ní naleznou veškeré informace o obci, jejích aktualitách, důležité kontakty, úřední hodiny obecního úřadu a zdravotního střediska, jízdní řady a mnoho dalšího.

Aplikace nabízí kontaktní formulář, rychlé psaní e-mailu či snadné volání. Umožňuje také odesílání notificačních zpráv – budete okamžitě informováni o důležitých novinkách z naší obce. V aplikaci naleznete jak informace o aktuálních projektech či dokumentech na úřední desce, ale i detaily k obecním akcím či historii obce.

PRO STAŽENÍ
APLIKACE
NASKENUJTE
QR KÓD

Vrané nad Vltavou

<https://www.appsisto.com/vranenadvltavou>

PaRoz

V průběhu května a června jste mohli podávat návrhy projektů v rámci participativního rozpočtu (PaRozu). Do druhého ročníku bylo podáno 6 návrhů. **Podle pravidel PaRozu jejich realizovatelnost musí ještě posoudit zastupitelstvo obce, které se koná 17. září.** Ze schválených projektů vyberete vítěze během říjnového hlasování.

Stručný popis navrhovaných projektů:

Dětské hřiště s herními a workoutovými prvky u fotbalového hřiště

Předkladatel: Martin Kliment, předpokládané náklady: 379 tis. Kč

Předmětem projektu je vybudování dětského hřiště s herními a workoutovými prvky (vahadlová, pružinová a závěsná houpačka, šplhací síť, pískoviště a street workout sestava) v areálu SK Vrané nad Vltavou. Jedná se o lokalitu, v jejímž dosahu nejsou dostupná žádná dětská hřiště. Hřiště bude veřejně přístupné, a to i v čase mimo otevírací dobu kiosku s občerstvením a provozní dobu ostatních sportovišť. Vznikne tak místo, kde si budou moct děti hrát a relaxovat, zároveň umístění hřiště v dostatečné vzdálenosti od obytné zóny zajistí, že jeho provoz nebude hlukem obtěžovat obyvatele.

Místní orientační systém

Předkladatel: Markéta Filipová, předpokládané náklady: 64 tis. Kč

Předmětem projektu je vhodné rozmístění směrnic a piktogramů pro lepší orientaci v obci, které budou sloužit jak místním občanům, tak návštěvníkům obce. Návrh

počítá s tím, že základní rozdělovník bude u nádraží, druhý na křižovatce ulic Nádražní, U Pošty a Ke Zvoli. Umístění dalších směrnic je uvedeno v bližším popisu projektu na webových stránkách PaRozu. Pokud bude projekt úspěšný, bylo by možné zapojit do tvorby směrnic a piktogramů např. děti ze ZŠ a ZUŠ nebo místní výtvarníky.

Chill-out zóna u základní školy

Předkladatel: Jan Brchel, předpokládané náklady: 347 tis. Kč

Projekt počítá s instalací dvou stolních fotbalů a stolu na stolní tenis u ZŠ. Stůl na stolní tenis bude společně s jedním fotbalovým umístěn pod svahem vedle budovy školy na úrovni školního hřiště, v jejich okolí bude položena dopadová plocha z pryžové štěpky. Druhý stolní fotbal bude umístěn v prostoru před budovou školy v místě stávajících laviček. Součástí návrhu je i přesunutí kontejnerů na tříděný odpad ke školní jídelně, čímž dojde ke zkulturnění prostoru před školou. Cílem projektu je podpora aktivního trávení volného času dětí, vybudování bezpečného místa pro odpočinek a setkávání se s kamarády.

Všehobudka – dejme věcem ještě šanci

Předkladatel: Milan Kollinger, předpokládané náklady: 35 tis. Kč

Cílem projektu je vytvořit v obci prostor pro odkládání zachovalých nepotřebných věcí, které by mohly ještě dál sloužit a v současné době končí v popelnici nebo na sběrném dvoře. Jde například o potřeby pro domácnost, nádobí, dekorace, malé spotřebiče,

sportovní potřeby nebo hračky. Návrh počítá s tím, že všehobudka bude umístěna vedle vjezdu do odpadového dvora a bude opatřena solárním osvětlením a kamerou nebo fotopastí, aby se zamezilo shlukování velkých a nefunkčních věcí v jejím okolí. Pokud by ani to nepomohlo, je možné budku přesunout do areálu sběrného dvora a zpřístupnit ji pouze v jeho otevírací době a pod dozorem zaměstnanců.

Vranské schody

Předkladatel: Pavel Filip, předpokládané náklady: 248 tis. Kč

Na území Vraného nad Vltavou se nachází řada schodišť, přičemž většina by si zasloužila opravu. Pro projekt bylo vybráno frekventované schodiště u hřbitova a schodiště pod poštou směrem k potoku, po kterém vede červená turistická značka. V případě schodiště u hřbitova počítá projekt s opravou opěrných zdí a doplněním již vybudovaného drenážního žlabu o drenážní trubky a vsakovací jímku, tím by mělo být zajištěno, že se voda během intenzivních dešťů nebude po pár metrech vracet zpět na schodiště. U schodiště pod poštou projekt navrhuje otryskání zvětralého materiálu a opravu betonových stupňů a bočnic. Součástí návrhu je i instalace zábradlí.

Stojan na májku

Předkladatel: Viktor Brabec, předpokládané náklady: 311 tis. Kč

Předmětem projektu je instalace stojanu na májku v prostoru „u váhy“. Jedná se o speciální stojan umístěný v betono-

vém základu, díky kterému je stavba májky bezpečná a její uchycení stabilní, přičemž upnout je možné stromy o průměru až 35 cm a vysoké až 26 metrů. Po vztyčení májky je upínací mechanismus zapuštěn v zemi, což vytváří velmi příjemný vizuální dojem. Když se stojan na májku nepoužívá, je sklopné zařízení ponecháno v základech stojanu a zakryto pochůznou krycí deskou. Cílem projektu je obnovit v obci tradici stavění májky, posílit sousedskou soudržnost a přenést tradiční hodnoty na další generace.

Hlasování

Od **1. do 31. října** bude možné hlasovat on-line na webových stránkách PaRozu nebo prostřednictvím papírových hlasovacích lístků, které budou k dispozici na pokladně obecního úřadu. V případě on-line hlasování je k ověření hlasujícího nutné zadat tzv. **token, což je prvních 8 číslic rodného čísla**. Hlasovat mohou **občané starší 18 let**, kteří mají **trvalé bydliště v obci Vrané nad Vltavou** nebo v katastru obce **vlastní nebo spoluvlastní nemovitost** určenou k bydlení nebo k rekreačním účelům. A jak hlasovat? Každý hlasující má k dispozici **2 kladné a 1 záporný hlas**. Kladné hlasy můžete rozdělit mezi libovolné projekty nebo jednomu projektu přiřadit oba kladné hlasy. Na základě zkušeností z prvního ročníku bychom chtěli zdůraznit, že **záporný hlas můžete, ale nemusíte použít**.

*Pracovní skupina pro PaRoz
Jan Brchel*

Detailní popis projektů včetně příloh naleznete na webových stránkách PaRozu:
<https://mojeobec.stredoceskykraj.cz/portal/paroz/vrane-nad-vltavou/galerie-projektu>

Léto u hasičů

Léto bylo pro naši jednotku ve znamení práce – dokončili jsme rozsáhlou rekonstrukci garáží, zasahovali u několika případech a také jsme si zasoutěžili.

Kompletní rekonstrukce podlahy včetně všech rozvodů v garážích naší hasičárny je zdárně u konce. Stejně jako minulý rok při opravě parket v tanečním sále jsme se pustili do celkové opravy a revitalizace prostoru, technologií a zařízení, které se v garážích nachází. Díky tomu měli mnozí z nás zábavu prakticky na celé léto. Není však přehnané tvrzení, že výsledek více než odpovídá vynaloženým prostředkům, a hlavně práci a času všech, kteří se na rekonstrukci podíleli.

V rámci běžného provozu jednotka sboru v průběhu jara a léta vyjízďela k několika zásahům, dále byly průběžně prováděny drobné, nicméně nezbytné opravy na automobilové stříkačce Tatra, do které se bohužel zuby času zakusují s čím dál větším apatitem.

Všichni naši hasiči jsou svým způsobem sportovně založení a nebylo by tedy vůbec myslitelné vynechat okrskovou soutěž v požárním sportu, pro letošní rok pořádanou ve Zvoli, které jsme se zúčastnili s tradičně velmi pěkným výsledkem. A protože nejenom práci živ je člověk, rádi jsme se koncem června podíleli na promítání filmu v putovním letním kině v prostoru našeho hřiště, kde jsme zajistili zázemí a občerstvení.

Jak napovídají řádky výše, prázdninový čas byl prakticky beze zbytku vyplněn prací na garážích. Jsme všichni velmi rádi, že díky

usilovné práci a podpoře ze strany obce i místních obyvatel se daří neustále zlepšovat celkový stav a funkčnost hasičárny, techniky a vybavení. Díky tomu může nejen jednotka sboru lépe sloužit tak jak je potřeba, ale i v rámci veřejného života je možné nabízet čím dál více pro všechny občany.

Přejeme vám příjemný a klidný konec léta a těšíme se na setkání na tradičním vraniském posvícení.

Vaši hasiči

Filip Hušek a Martin Kostrba

Foto: archiv SDH Skochovice

Zásahy výjezdové jednotky JSDH Skochovice v roce 2025

30. ledna: *Technická pomoc Zdravotnické záchranné službě - otevření domu*

23. února: *Požár kontejnerů*

4. dubna: *Technická pomoc při vyproštění vozidla na přejezdu ČD*

27. května: *Požár nízké budovy*

29. června: *Technická pomoc Zdravotnické záchranné službě – transport pacienta*

15. července: *Požár popelářského vozu*

Před Zrcadlem

Ivana Rážová, ředitelka MŠ Vrané nad Vltavou a členka rady obce

Ve Vraném žijete celý život, vaši předci z rodu Jahodů tu byli už na konci 19. století. Jak vzpomínáte na dětství ve Vraném?

Dětství ve Vraném pro mě bylo nádherné. Skoro všichni jsme se znali, všude samí známí a kamarádi. Bývalo tu mnoho zeleně – pole a louky, kde jsme v zimě sádkovali. V oblasti zvané „Na Kole“ stával velký jabloňový sad. Dříve se většina života odehrávala ve „starém“ Vraném. Měli jsme

tu řezníka, potraviny, drogerii paní Formánkové s mandlem, mlékárnu, obchod s textilem, holiče, restauraci i sběru starého papíru. Do školky jsem nechodila, hlídala mě babička, protože tehdy nebylo povinné předškolní vzdělávání. Na první stupeň základní školy jsem docházela do školy u kostela (dnes „stará škola“), kde tehdy probíhala výuka od první do páté třídy. Škola byla velmi blízko a mám na ni jen hezké vzpomínky. Spokojeně jsme běhali venku, bez obav objevovali svět – i to, co bylo zakázané.

Jak jste se dostala k práci ve školce?

Po mateřské dovolené mě oslovila kamarádka – učitelka z mateřské školy – zda bych nechtěla nastoupit do školky ve Vraném. Přijala jsem a zůstala tam deset let. Později jsem nějaký čas pracovala v Praze na pozici výkonné ředitelky, ale do školky jsem se ráda vrátila. V roce 2018 byl vyhlášen konkurz na ředitelku mateřské školy. Přihlásila jsem se, komise mě vybrala, doporučila, a zřizovatel mě následně jmenoval do funkce.

Nedlouho poté proběhla přestavba školky. Jak na tu dobu vzpomínáte?

Bylo to náročné období pro všechny zúčastněné. Tehdy jsme měli dvě budovy mateřské školy – spodní (dnešní knihovnu) a horní školku. Horní školka se bourala, a tak jsme se museli přestěhovat do bývalé staré školy u kostela, kde jsme zřídili

dvě třídy. Další dvě třídy zůstaly ve spodní školce. K 30. červnu 2018 jsme horní školku definitivně uzavřeli. Následující rok jsme fungovali v provizorních prostorách staré školy, které byly upraveny podle potřeb mateřské školy. Během letních prázdnin jsme se opět stěhovali – do nových, moderních prostor. Od 1. září 2019 jsme začali působit v novém. Bylo to velmi vyčerpávající období, ale zároveň čas velkých změn a nových začátků.

Jak jste se v novém zaběhli?

Všechno probíhalo velmi rychle — ocitli jsme se v novém, moderním prostředí s dostatkem prostoru. Zatímco dříve jsme ze šatny přecházeli přímo do třídy, dnes procházíme velkorysou chodbou a světlým atriem, které nás rozděluje do jednotlivých tříd. Mrzí mě ale, že kancelář ředitelky je oddělená od hlavního dění, kde se nachází třídy. Denně přebíhám mezi budovami, protože mezi nimi neexistuje vnitřní propojení.

Třídy jsou barevně rozlišené. Podle jaké logiky?

V modré třídě jsou nejmladší děti, tříleté. Zelená je určena pro děti ve věku tří až čtyř let. Následují červená, oranžová a žlutá třída, které navštěvují předškoláci. Toto barevné rozlišení odpovídá našemu vzdělávacímu programu s názvem Putování za duhou. Barevné členění navrhl projektant a krásně ladí s filozofií našeho vzdělávacího plánu. Barevná identita tříd se promítá i do praktického života. Při výletech mimo obec nosí děti šátky v barvě své třídy, stejně jako jejich učitelky. To dětem usnadňuje orientaci v cizím prostředí. Během vycházek po Vraném pak děti pro větší bezpečnost oblékají žluté reflexní vesty, zatímco šátky odpočívají ve skříňkách.

Kolik je ve školce učitelek?

Máme pět tříd, o které se stará deset učitelek, dvě asistentky a dvě školnice. Učitelky s dětmi nepostupují — zůstávají stále ve stejné barevně označené třídě. Uvažujeme však o možné změně tohoto systému. Kapacita školky je 140 dětí.

Jaké jsou dnešní děti a kterou věkovou kategorii máte nejraději?

Dnešní děti představují skutečnou výzvu. Mají k dispozici více informací, jsou zvědavé a často kladou i záludné otázky. Naše učitelky se s nimi však velmi dobře vypořádávají. Každý věk má svá specifika — malé děti jsou vřelé, otevřené a nepoznamenané falešností, zatímco starší bývají někdy svérázné. Každé dítě je jedinečná osobnost. Nemám žádné preference, pokud jde o věkové skupiny dětí, se kterými pracuji — každé z nich mě něčím obohacuje.

Kdy a proč jste vstoupila do komunální politiky?

Ve Vraném žiji, dobře znám místní prostředí i obyvatele. Mám ráda řád a pravidla a záleží mi na tom, co se v naší obci děje, jak se rozvíjí a proměňuje. Ke komunální politice jsem se dostala díky paní Martině Filipové, která tehdy kandidovala na starostku. Zastupitelkou jsem již čtvrté volební období, v radě obce působím druhé. Stále je co řešit — dotace, výstavba silnic, vodovodní přivaděč, který je pro obec mimořádně důležitý, a řada dalších aktivit, které s tím souvisejí. Členství v radě je časově náročné, scházíme se každou středu odpoledne. S prací ředitelky mateřské školy se to ale skloubit dá, a musí — k oběma rolím přistupuji poctivě a zodpovědně.

Jaké bylo Vrané dříve a jaké je dnes?

Oproti minulosti máme dnes ve Vraném moderní základní školu, mateřskou školu, kanalizaci, vodovod, řadu asfaltových silnic a nových chodníků. Výrazně se zlepšila dostupnost Prahy i okolních obcí díky vlakové a autobusové dopravě. Za dobu, co tu žiji, udělala obec obrovský pokrok. Mrzí mě ale, že si někteří lidé neváží toho, co máme — vandalismus, nepořádek kolem kontejnerů. Pořád je co zlepšovat. Chybí mi víc volného prostoru, obec je poměrně hustě zastavěná. Postrádám otevřené plochy, ale výstavba stále pokračuje a dále se plánuje. Dříve bývaly také lepší mezilidské vztahy. Obec byla menší co do počtu obyvatel i domů a lidé se mezi sebou znali. Dnes je atmosféra více anonymní, což možná souvisí s dnešní uspěchanou dobou. V minulosti se obyvatelé mezi sebou více potkávali, obec působila osobnějším dojmem.

Mateřskou školu nedávno navštívila Česká školní inspekce. Jaké jsou její závěry a hodnocení?

Podle zprávy ČŠI panuje v naší mateřské škole velmi pozitivní klima, uplatňujeme moderní metody a formy předškolního vzdělávání. Děti se zde cítí spokojené, bez ostychu. Na naší školku i celý kolektiv, včetně provozních pracovníků, jsem velmi pyšná. Vážím si svých učitelek – dětem věnují spoustu času, jsou empatické a ochotné, nic pro ně není problém. Možnosti, které dnes mají naše děti, jim upřímně závidím v tom nejlepším smyslu slova. Díky podpoře zřizovatele máme k dispozici skvělé didaktické pomůcky, zahradu s novými herními prvky, které průběžně doplňujeme. Sama bych si přála takový přístup zažít jako dítě – naše učitelky svým pozitivním působením rozvíjejí individuální potřeby každého dítěte, a to se nedá srovnat s tím, co zažila

naše generace. Nepřetržitě přijímáme nové výzvy, zavádíme inovativní formy a metody vzdělávání. Klíčovým prvkem je propojenost s místní základní školou, což ČŠI velmi ocenila. Dle její zprávy má naše mateřská škola vysoce kvalitní předškolní vzdělávání a můžeme na ni být právem hrdí.

Co je na práci ředitelky ve školce nejtěžší a naopak nejzajímavější?

Nejtěžší na práci ředitelky je jednoznačně zodpovědnost — za děti i za učitelky. To si málokdo skutečně uvědomuje. Přesto je to práce pestrá, každý den přináší něco nového. Kromě svých ředitelských povinností často zastupuji i učitelku, zejména když někdo onemocní. Mám radost, že má práce má smysl. Neustále se snažíme posouvat pomyslnou laťku výš a vidím to především na dětech — jejich pokrok je znatelný. Většinu z nich znám jménem, což mi umožňuje poznat celé generace. Je pro mě velkým potěšením, když se do školky vrací moje někdejší děti se svými vlastními potomky. Čas s dětmi utíká neuvěřitelně rychle. Sotva začne podzim a děti se adaptují na nové prostředí, už přichází jarmark, Vánoce, Velikonoce — než se nadějeme, plánujeme výlety a blíží se konec školního roku.

Jaká je školka o prázdninách?

Bez dětí je ve školce smutno, ale ani o prázdninách nezahálíme. Probíhá velký úklid — čistíme koberce, myjeme okna i žaluzie, pereme a opravujeme, stále je co dělat. Nicméně už se všichni moc těšíme, až se školka opět naplní dětským smíchem a radostí.

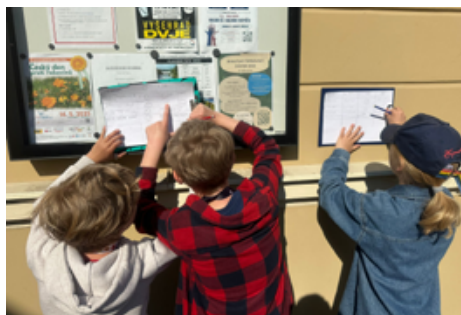
Děkuji za rozhovor

*Jiřina Vrabcová
Foto: vlastní archiv*

Společně to má smysl

Uplynulý školní rok byl bohatý na nové výzvy, radostné chvíle i společné úspěchy. Opět jsme si potvrdili, že když se spojí chuť tvořit, odvaha zkoušet nové věci a vzájemná důvěra, vzniká prostředí, kde se nejen dobře učí, ale i žije.

Letos jsme poprvé zavedli projektové týdny napříč třídami (předvánoční a 20 let vranské ekoškoly) a otevřeli řadu volitelných předmětů. Oboje žákům nabídlo možnost výběru, prostor pro tvořivost, spolupráci a hlubší porozumění světu kolem nás. V několika třídách jsme posílili formativní hodnocení, které vyústilo ve „Vysvědčení jinak“. Výuka se více přesunula i mimo školní prostor v projektu Učíme se venku, rozvíjeli jsme badatelské aktivity i tandemovou výuku. V oblasti environmentální výchovy jsme obhájili titul Ekoškola, získali titul Živá zahrada a celý rok pracovali na projektu Cirkulární škola. Úspěšně jsme dokončili tříletý projekt OP JAK. Do programu Začít spolu

se zapojilo více tříd a další paní učitelky prošly školením pro práci v něm.

Zmodernizovali jsme šest odborných učeben a nyní jsme nadstandardně vybaveni IT technikou. Oblíbené jsou nejen počítače a tablety, ale zejména různí roboti a čidla. Nadále intenzivně podporujeme profesní růst pedagogů. Společné úsilí se proměnilo v desítky úspěšných akcí, výletů, exkurzí, sportovních kurzů, škol v přírodě, sportovních klání i soutěží.

Prvňáčci zvládli svůj první rok skvěle, pomohli jim v tom jejich patroni šesťáci.

Žáci devátých tříd úspěšně složili přijímací zkoušky a rozloučili se s námi dojemně i s humorem. Na závěrečném setkání nechyběly květiny, tradiční šerpy, slzy ani smích. Deváťáci si připravili proslovy plné vtipných vzpomínek a poděkování, promítli videa mapující jejich školní cestu a dojali tak celé publikum. Děkujeme vám, milí deváťáci, za každý krok, kterým jste obohatili sebe i naši školu. Gratulujeme také deseti našim žákům, kteří uspěli u jednotné přijímací zkoušky na víceletá gymnázia. Přejeme vám všem hodně štěstí a radosti z nových výzev!

Na posledních školních shromážděních jsme si připomněli zásadní, ale i ty běžné školní chvíle a poděkovali jsme za jejich přípravu našim pedagogům. Ocenili jsme výjimečné žáky a předali jim ředitelské pochvaly s knižní odměnou. Poprvé jsme předávali nový putovní sportovní pohár. Vybojovala si ho třída 6. B, která překvapila všechny věkem zkušenější spolužáky a za slouženě si vychutnala sladkou zmrzlinovou odměnu.

Letos jsme již podruhé udělili ocenění Vran-ská hvězda – poctu těm, kteří svou výjimeč-

ností září mezi ostatními: Olívie Chrzová (III. A), Michal Vitásek (IX. B), Štěpánka Hrbková (pedagogický sbor). Děkujeme všem

oceněným za jejich inspiraci, odvahu být sami sebou a chuť měnit svět kolem sebe k lepšímu. Díky nim září i naše škola!

Co nás čeká v novém školním roce?

Vstupujeme do prestižního **projektu Pomáháme školám k úspěchu** Nadace The Kellner Family Foundation, který podporí rozvoj gramotností žáků a profesní růst pedagogů. Zavádíme **pravidelné třídnické**

hodiny jako nepovinný předmět pro posílení pozitivního klimatu ve třídách. Komunikaci s rodiči zefektivní **nový informační systém Edupage** s přívětivějším prostředím a širšími možnostmi využití.

Školní poradenský tým posílí tři nové odbornice – **speciální pedagogy**: Mgr. Daniela Horáčková se zaměří na děti se specifickými poruchami učení, Mgr. Alexandra Luhanová bude vést prvňáčky a podporovat nejmladší žáky se speciálními vzdělávacími potřebami zejména v oblasti čtenářství a Mgr. Lucie Blažková poskytne podporu žákům v individuálním vzdělávání. Věříme, že jejich odborné vedení pomůže dětem růst a překonávat překážky. Další nové pedagogy vám brzy představíme na školním webu.

Z celého srdce děkuji všem pedagogům a nepedagogickým pracovníkům naší krásné školy za jejich obětavou práci, profesionalitu a lidský přístup. Děkuji školské radě a spolku SRPŠ za jejich aktivní zapojení, podporu a ochotu hledat společná řešení. Mé poděkování patří paní starostce a obecním zastupitelům za jejich vstřícnost a pomoc, která nám umožňuje školu dále rozvíjet. Velké díky patří rodičům – za důvěru, otevřenost a spolupráci, která je pro nás nesmírně cenná. Děkuji také všem externím spolupracovníkům, Sokolům, Staré škole, sponzorům, firmám a řemeslníkům, kteří nám pomáhají tvořit kvalitní a bezpečné prostředí. A především děkuji našim žákům – za jejich snahu, píli a chuť objevovat svět.

S těšením na další společný rok
 Mgr. Vladka Melicharová, ředitelka školy
Foto: archiv ZŠ

Ohlédnutí za školním rokem v ZUŠ

Letní provoz školy je každoročně stejný. Prostory školy utichnou od hudby, děti se rozprchnou na prázdniny.

Zůstávají jen provozní zaměstnanci, ukončuje se administrativa, která nás rok co rok pohlcuje. Na našich pěti pracovištích dochází k opravám a úpravám, aby vše bylo přichystáno na nový školní rok.

K talentovým zkouškám se letos přihlásilo a zkoušku vykonalo 136 dětí, přijato jich bylo 108.

V minulém čísle Zrcadla jste se mohli dočíst o úspěších školy. Další úspěchy se dostavily až po jeho uzávěrce, proto vám je přinášíme nyní.

17. ročníku regionální výtvarné a literárně dramatické soutěže VODA se zúčastnilo asi 60 dětí. Z toho ocenění získali tito žáci:

Plošná tvorba

Richard Šindelář – Padající kra – 2. místo, 2. kategorie

Johana Jirušková – Krajina, řeka po dešti – 3. místo, 3. kategorie

Anna Kollingerová – Vodní cesta do neznáma – 3. místo, 4. kategorie

Prostorová tvorba

Julie Hlaváčková – Monstrum z hlubin – čestné uznání, 3. kategorie

František Kolařík a Prokop Mašek – Vzpomínka na prázdniny na vodě – 2. místo, 4. kategorie

V 5. ročníku Online výtvarné soutěže ZUŠ

Kralovice na téma Zátíší obsadila krásné 1. místo Veronika Krajčová.

Mezinárodní **Novákovy klavírní soutěže** v Kamenici na Lipou, která proběhla v termínu 2.–4. května, se zúčastnila a diplom za účast získala Adéla Brožová.

14. ročníku soutěže „Mladí pianisté hrají na klavír Steinway and Sons“, který proběhl 24. až 25. května, se zúčastnil Daniel Do a v 1. kategorii získal 4. cenu.

Na **Přehlídce talentovaných klavíristů**, konzervatoř Teplice, byl 30. května Daniel Do oceněn pro mimořádný výkon a Anna Pentel byla oceněna za dobrý výkon.

Další úspěch školy je v přípravách žáků na pražské umělecké školy, kde letos byli přijati na SŠ uměleckého směru: Anežka Tesková (SUPŠ Václava Hollara, uspěla i na SUPŠ Žižkov), Johanka Čítková (SUPŠ Hellichova), Barbora Nezbedová (Střední umělecká škola textilních řemesel, Škol-ská).

Koncem června proběhlo na Zbraslavi závěrečné vystoupení LDO, záznam najdete

na našich FB stránkách, stejně tak krátké střípky z Festovního jara.

Po prázdninách se na nás můžete těšit na Vranském posvícení 27. září, kde tradičně naše škola vystupuje. Hned 29. září v 15.00 bude slavnostní vernisáž v Domově seniorů v Jílovém u Prahy. Žáci školy namalovali překrásné obrazy, které budou zdobit a zútulní jídelnu našim starším občanům. V listopadu nás čeká klavírní soutěž Amadeus 2025, kde je přihlášen náš žák.

Přejeme všem krásný zbytek léta a těšíme se na setkání s vámi na akcích školy.

Vaše ZUŠ
Pavlaína Tomášová
Foto: archiv ZUŠ

Konec školního roku v mateřské škole byl pestrý

Poslední týdny školního roku byly v naší mateřské škole plné radosti, objevování a zážitků. Děti se vydaly na výlety, sportovaly, užily si spoustu legrace a těšily se na přicházející prázdniny.

I děti, které chodí do školky velmi rády, o prázdninách mluvily již začátkem června, chlubil se, kam pojedou, co je o prázdninách čeká. Bylo moc hezké je sledovat, jak se zaujetím vypráví, vzpomínají na předěšlé dovolené a trumfují se, kdo kam pojedou v letošním roce. V čase odevzdání článku do redakce na ně s láskou vzpomínáme a věříme, že jsou všechny zdravé, spokojené a že o zážitcích budou po prázdninách vyprávět ve svých třídách.

Děti, které k nám přijdou do mateřské školy, od prvních okamžiků připravujeme na úspěšný vstup do základní školy. Ve spolupráci s rodiči u nich rozvíjíme představivost,

fantazii, podporujeme je v různých aktivitách, rozvíjíme řečové schopnosti, předmatematickou a předčtenářskou gramotnost. To vše formou her, divadelních představení, projektových dnů, výletů.

Začátkem května si děti z posledních tří tříd zaspotovaly na fotbalovém hřišti pod dozorem zkušených trenérů z SK Vrané. Bylo to moc fajn dopoledne. Druhý den k nám přijeli hasiči ze Zvole. Vysvětlili nám, co obnáší jejich náročná práce, měli jsme i možnost prohlédnout si vybavení hasičského auta, vyzkoušet si a potěžkat různé pracovní nástroje.

Velmi oblíbené a očekávané je u dětí dopravní hřiště. Jízdy na motorkách a čtyřkolcích si mohly vyzkoušet děti ze všech tříd a i když některé dostaly pokuty, úsměv na tváři z tohoto zážitku nezmizel.

V polovině května probíhal zápis v mateřské škole. Děti z Oranžové a Žluté třídy se 21. 5. vydaly na dlouhý výlet do Liberce, do IQ parku, kde si mohly vyzkoušet a prozkoumat vše z vodního světa, různé dru-

hy povolání, nechyběly ani hry na doktora a prozkoumání sanitky, vyzkoušely si svoje schopnosti a dovednosti v hrubé motorice a nechyběla ani expozice pro koutky. Žlutá třída přivítala nově narozené děti v naší obci. Abychom měli památku na tento školní rok, přijel k nám pan fotograf a udělal krásné fotografie tříd a skupinek kamarádů.

Koncem května proběhla pro nejstarší třídy dlouho očekávaná přespávačka. Oranžová třída ji měla na téma Petr Pan, Žlutá třída na téma Malý vědec. Paní učitelky nachystaly výzdobu ve třídách, připravily různé druhy úkolů, které se plnily na obou zahradách školy. Po splnění úkolů se Oranžová třída přesunula do prostor třídy, kde na ně čekala pizza. Dětem ze Žluté třídy připravil pan Mánek oheň, na kterém si mohly opéct špekáčky, které pro celou třídu zakoupila paní Kdolská, či chleba nebo rohlík, prostě to, na co měl kdo chuť. Během plnění úkolů nás přišla podpořit paní ředitelka, která byla tak hodná a pomohla Žlutáčkům u ohně. Všem velice děkujeme za součinnost a spolupráci s touto třídou.

Začátkem června jsme oslavili Den dětí diskotékou a zmrzlinou na horní zahradě školy. Další den k nám přijel pán, který léta žil mezi indiány. Bylo to překrásné a poučné dopoledne, děti byly pochváleny, kolik znalostí o indiánech mají. Mohly si prohlédnout různé druhy předmětů a zbraní, které indiáni používají. Dokonce zazněl na zahradě výstřel. To byl opravdický zážitek, rána jak z děla. Na závěr si děti pomalovaly kožený náramek.

Bohužel ne vždy vyjde počasí a předškolákům pasovaným na školáky přšelo. Dětem ani rodičům a zaměstnancům školy to vůbec nevadilo. Odpoledne si užili všichni, pasované děti měly radost z dárků, ostatní z tvarovacích balónek, které pro ně vyrobil pan kouzelník a animátor v jednom. Protože děti milují biograf a zvířata, vydaly se děti ze Zelené a Červené třídy nejprve vlakem do Modřanského biografu na film Bob a Bobek a za pár dní poté na farmu do Olešné, kde děti na vlastní oči viděly spoustu domácích zvířat, dozvěděly se, jak žijí, čím se živí a spoustu dalších užitečných informací. Na závěr si vyrobily ovečku, kte-

rou obmotaly speciální bavlnkou a měly dárek na památku.

Nezaháleli ani Modrásci. Výlet pěšky na Jarov a zpět vlakem zvládli úplně všichni. Není jim cizí ani pojem ekologie, moc dobře vědí, že musí dbát na životní prostředí, proto se jednoho dne vydali vyčistit potok od odpadků. Paní učitelky jim sice do přístupné části potoka odpadky nachystaly, ale to vůbec nikomu nevadilo, hlavně že se mohli v potoce pořádně vyřádit a vyráchat.

Předposlední týden v červnu se děti rozloučily s babičkami ze Seniorku, které jim v rámci celoročního projektu „Čtení s babičkami“ jednou týdně chodily do třídy po obědě číst pohádky. Mezigenerační propojování je velmi důležité a cenné pro obě strany.

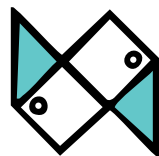
Nejstarší třídy byly pozvány ZUŠ, tentokrát z výtvarného oboru, do prostor papíren, kde měli žáci výstavu. Zhlédli jsme jejich krásná díla v podobě obrazů, loutek, zvonkoher, plastických modelů a dalších krásných výrobků. Nechybělo ani video, které žáci nejen sami natočili, ale nejprve museli

postavičky vyrobit. Aby si odnesly i děti z MŠ nějakou drobnost, nachystala pro ně paní učitelka nastříhané kartony, které si děti pomalovaly, poté na karton navlékly gumičky, čímž vznikl drobný hudební nástroj.

Spolupráce se ZŠ stále pokračuje. Žáci z obou pátých tříd, kteří se stanou po prázdninách patrony již pasovaných dětí z MŠ na školáky, si pro školkové děti nachystali sportovní dopoledne. Nejprve vybrané slečny na hudbu zatančily a do svého představení zakomponovaly i gymnastické prvky. Po tomto vystoupení se školkové děti rozdělily do šesti družstev, které si přebírali jejich budoucí gestoři, kteří si pro ně nachystali různé sportovní aktivity. Dopoledne končilo předvedením tří chlapců, co se vše dá dělat na koloběžkách. Velice děkujeme žákům a učitelkám za toto krásné dopoledne. Shodou okolností se druhý den třída Žluťásků chystala na koloběžkový výlet po cyklostezce na Jarov a zpět. Vydařilo se nejen počasí, ale i samotný výlet, který nebyl jen o koloběžkách. Děti jely jak s větrem o závod a učitelky dbaly na pitný režim, důležitou stravu a odpočinek. Zpesněním pro nás bylo zastavení na oblázkové pláži. Někdo házel kamínky do Vltavy a počítal, kolik vhozené žabky udělají skoků, někdo dělal přehradu či čističky. Rozloučení se školním rokem si každá třída udělala po svém, ale nikde nechyběla již tradiční zmrzlina.

Zmrzku mají rádi snad úplně všichni, proto krom kopců této dobroty přejeme krásný zbytek léta bez nehod. Opatrujte se!

*kolektiv učitelek MŠ
Foto: archiv MŠ*

Dětská skupina U Rybek

Dětská skupina (DS) U Rybek slaví 10 let od své registrace. Ještě o rok déle pečujeme o nejmenší děti od 2 do 6 let.

Někoho možná napadne otázka: **Co to vlastně ty dětské skupiny jsou?** Nejjednodušší přirovnání je, že to jsou novodobé jesle/školka. O skupinku maximálně 12 dětí ve věku 2–6 let se starají dvě chůvy/tety. Užívají si společný čas, učí se novým dovednostem, zkrátka společně rostou.

Kromě každodenní péče o nejmenší děti pořádáme mnoho akcí. Mezi nejoblíbenější patří pohádková cesta, zdobení věnců nebo různé výtvarné a vzdělávací workshopy, o letních prázdninách příměstské tábory. Vše funguje na neziskovém principu.

A jak to začalo? V roce 2014 byla ve Vraném přeplněná školka a absolutní nedostatek míst i pro tříleté děti. A protože jsme měli již předchozí zkušenosti a hodně elánu a vůle, domluvili jsme se se spolkem Stará

škola a svépomocí jsme zrekonstruovali část staré školy (třídu, toalety a šatnu). Celé léto jsme strávili stavebními úpravami, malováním a přípravou třídy i zahrady pro nejmenší dětičky.

A než jsme se nadáli, je tu kulaté výročí – 10 let. Díky dotacím z evropských fondů a MPSV jsme mohli prostory nejen dětské skupiny, ale i zahrady staré školy postupně zvelebovat. Vybudovali jsme nové toalety pro děti. Zahradu jsme vybavili originálními herními prvky, které jsou po uzavření DS a o víkendech přístupné i veřejnosti.

Co je ale pořád stejné, je láska k dětem a respekt k rodinám, které k nám přicházejí a nadšení s jakým svou práci děláme! DS je ideální prostředí pro první setkávání se s jinými dětmi, vyzkoušet si první odloučení od rodičů, pozvolna se připravit na další školní roky.

*Těšíme se na vás!
Za tým Rybek Jana Neumanová
Foto: archiv DS*

<https://www.zitspolu.cz/u-rybek/>

Od září 2025 nabízíme volná místa pro nejmenší děti od 2 let (pro mladší děti po dohodě). Pravidelná docházka není podmínkou.

Skautské tábory se vydařily

Tábor skautů a skautek 29. června až 12. července

I letos se konal skautský tábor v Bořicích a tématem bylo Mission Impossible. Sešli jsme se v počtu 42 agentů, z toho 27 účastníků bylo ve výcviku. Jejich úkolem bylo zneškodnit nebezpečný virus KSC-19 a ve dvou táborových týdnech zabránit jeho rozšíření po celém světě. Mimo plnění mise

si mohly děti vybrat ze spousty dalších programů jako mapování, oheň, výroba luků, historie skautingu, krojový řád, výtvarné činnosti, výroba herbáře, výroba sauny, zdrávka a silničárna. Tyto programy si děti v družinkách vybraly večer předem. Tradičně se šlo i na výlet do Písku, kde měly děti volný program, ale zároveň si musely po družinkách nakoupit jídlo na celý den, protože se konala 24hodinová hra, kdy družinky byly pryč z tábora a postupně sbíraly různě rozmístěné obálky s šiframi, kdy obálky na místech byly pouze omezený čas. Při této hře se týmy snažily navzájem ukořistit družinové hole a získat tak body. Na konci tábora se konal slavnostní slibový oheň, kdy skauti a skautky skládali skautský slib.

*Markéta Pešková – Maky
Foto: Barbora Mátlová*

Tábor vlčat a světlušek 12. až 26. července

Tak jsme letos zase byli s našimi nejmenšími skautíky na dvoutýdenním táboře u Malířského rybníka v okolí jihočeského Písku. Táborová hra na motivy knih Terryho Pratchetta tentokrát naše vlčata a světlušky zavedla na úžasnou Zeměplochu, kterou se jim nakonec podařilo zachránit před zkázou hrozící Rudou hvězdou. Počasí nám přálo. Občas sice sprchlo, ale alespoň jsme byli ušetřeni nevolnosti z třicetistupňových ve-

der. K naší velké radosti byl letos po několikaleté pauze rybník čistý a vyzýval nás ke koupání, čehož jsme s dětmi hojně využívali. Prostě tábor, jak má být. Hlavně, že jsme se všichni ve zdraví vrátili, nemoci a úrazy se nám tentokrát zcela vyhnuly. Takže nezbyvá než se těšit na příští rok!

Radim Strnad

Foto: Zuzana Havelková

Znáte Staroškoláky?

Pavel Filip, první medailonek ze seriálu Staroškoláci. Foto: David Štěpán

STAROŠKOLÁCI. To je náš nový projekt! Všechno to hezké, co se kolem budovy bývalé školy děje, totiž tvoří konkrétní lidé, tváře, osobnosti, jedinci. Každý svým dílem přispívá k unikátnímu celku jménem Stará škola. A proto jsme se rozhodli postupně představovat hlavní i vedlejší postavy našeho téměř nekonečného seriálu prostřednictvím fotek Davida Štěpána a Milana Kollingeru. Medailonky a tváře našich staroškoláků můžete objevovat na našich sociálních sítích a také na webu Staré školy.

Jako prvního staroškoláka jsme v seriálu představili našeho milého předsedu: **Pavel Filip** stál u zrodu celé myšlenky a je ve Staré škole aktivní dodnes. Je předsedou, nositelem poslání Staré školy, mistrem úvodního slova. Zároveň je hlavním řemeslníkem, hasičem katastrof a dle jeho slov „mistr skoku pro něco“, který dělá všechno a nic. A jak hezky přiznává: „Stará škola je pro mě hodně srdcová záležitost a prodloužení životní aktivity. Jsem jeden z nejstar-

ších, ale akční lidi ze Staré školy mě hodně nabíjejí.“ Pavle, děkujeme, že jako správný vedoucí jsi pevným opěrným bodem, nebojíš se rozhodnout a vždy najdeš řešení i v těch nejzákladnějších situacích, které nás potkávají.

Benefice přinesla vodu do budovy. Děkujeme!

Každoročně na konci května pořádáme velkou benefiční akci na podporu obecní budovy bývalé školy a její přilehlé zahrady. Letošním přáním bylo získat peníze na přivedení studniční vody do budovy. A to se díky vám krásně povedlo! Mnohokrát děkujeme všem, kteří jste přispěli ať už přímo na akci nebo online formou.

Každoročně v květnu pořádáme největší akci roku - benefici pro Starou školu. Foto: Milan Kollinger

A jaké to letos bylo?

Cílem benefice není jen vybrat peníze na konkrétní potřebnou věc, ale také podpořit místní komunitu, potkat staré známé a po-

Eva Blondýna Suková nás na květnové benefici pro Starou školu velmi pobavila svým „blondfolkem“. Foto: David Štěpán

znat nové přátele, předvést své celoroční úsilí a umění a hlavně... užít si fajn den. Letos se do akce zapojilo opět mnoho nadšenců: ZUŠ Vrané nad Vltavou, výtvarná skupina Modrá liška Vrané, dětičky z Pidi-Myšek, DS U Rybek, vranští skauti a další a další dobrovolníci, jejichž výčet by byl extrémně dlouhý. Na pódiu zahrála Klára Belleville, Eva Blondýna Suková pobavila skvělými texty a zahráli i místní kluci z Ji-MiHo Old band. Opět přijelo Divadlo Čučka, z doprovodného programu nechybělo malování na obličeje, oblíbená ochutnávka lokálních piv či vzpomínkový koutek staré školy.

Na co se s námi můžete těšit?

Novou sezonu jsme namíchali z velmi pestré palety akcí. Pojdte se s námi naučit šít, vyřezávat, filcovat nebo bastlit a programovat. Zažít můžete oříškové odpoledne, mexické dušičky a taky pétanque s kytarou u ohýnku. Do tajů místní historie se ponořte na besedách o naší železnici, pomníku nebo o firmě Megafyt. A na scénu se vracejí také slavní Haaseovi! Na programech v klubové kavárně vám bude dělat krásnou

kulisu aktuální výstava obrazů Jana (Vorla) Strnada s názvem Paleta barev a snů.

Pojďte k nám chodit pravidelně

Chcete-li s novým školním rokem zahájit i nějakou pravidelnou aktivitu, právě je ten správný čas se připojit. Ve Staré škole mohou dospělí cvičit s Tomášem proti bolesti zad, praktikovat Anju yogu s Lenkou nebo podpořit své pánevní dno se Štěpánkou (děti nejsou překážkou). Loňská novinka pro kutily všeho věku s názvem „Pojď bastlit!“ otevírá pro velký zájem už třetí skupinu. Pokračujeme v zaručených

Na 22. září jsme opět připravili řezbářskou dílnu. Vyberte si z dalších akcí v našem programu. Foto: David Štěpán

Mimihrátkách, Výtvarce s modrou liškou i volnou zábavou v podobě herniček. Pro dříve narozené zajišťuje Dagmar Andělová virtuální univerzitu třetího věku a určitě vás ráda vezme do fajn party seniorů. Sledujte náš web či sociální sítě a přijďte k nám, máme místo pro každého!

Vaše Stará škola
Natálie Lupienská

www.stara-skola-vrane.cz

Z vranské knihovny

Pasování prvňáčků na rytíře Řádu čtenářského

V úterý 17. června se konalo tradiční pasování prvňáčků na rytíře Řádu čtenářského. Děti ze dvou prvních tříd postupně předvedly, jak krásně umí číst a poté sestavily utajené heslo. Po složení slavnostního slibu byly královnou Evou z hradu Homole pasovány na čtenářské rytíře. Na památku dostaly Čtenářský glejt a knížku vytvořenou speciálně pro tuto příležitost. Paní učitelky Mgr. Kateřina Vrtíšková a Mgr. Radka Jánská převzaly Učitelský glejt jako poděkování za vedení dětí ke čtení. Děti si také připravily své rodové erby a do knihovny věnovaly soubor vlastních příběhů s krásnými ilustracemi. Všem prvňáčkům děkujeme za milé setkání v knihovně.

Co nás čeká po prázdninách?

Ve čtvrtek 25. září nás v knihovně navštíví Bc. Barbora Fortelková z knihovny KJD Příbram s programem pro děti z mateřské školy.

V sobotu 27. září, během posvícení ve Vraném, zveme malé i velké k návštěvě knihovny. Čeká vás tvoření s výtvarnicí Ja-

nou Dlouhou, kde si můžete také vytvořit svoji originální záložku do knihy a současně zhlédnout vystavené erby našich letošních prvňáčků.

120 let vranské knihovny

U příležitosti 120. výročí od založení knihovny ve Vraném nad Vltavou pořádáme v listopadu velkou výstavu „Jak šel čas ve vranské knihovně“. Návštěvníci se mohou těšit na exponáty mapující historii knihovny, naleznete zde historické dokumenty i zajímavosti ze současnosti.

Knihy vranských autorů

Naše knihovna se může pochlubit knihami, které napsali autoři z Vraného (dospělí i děti). Najdete zde různé žánry - poezii, historii Vraného a okolí, pohádky, návody jak žít zdravě, náměty na výtvarné činnosti nejen pro děti, detektivky, dětskou fantazii a cestopisy. V Zrcadle vám postupně představíme ukázky z vybraných titulů. Všechny knihy si můžete u nás v knihovně půjčit.

Přehled knih:

Pavína Kourová a Natálie Lupienská: *Střípky z historie Vraného nad Vltavou a okolí, Základní umělecká škola Vrané nad Vltavou historie - současnost*

Jiřina Vrabcová: *Rodiny z Vraného nad Vltavou a okolí v zrcadle času, Historie SK Vrané nad Vltavou 1924–2024, Vranský skauting v průběhu 20. století*

MUDr. Jiří Pečený, MBA: *Skochovice, květen 1945, Jiří FÁBERA 7. 8. 1922–6. 5. 1945*
 Katka Vrtišková: *Co vyprávěl starý dub, Velké putování skřítky Ostružinky*

Děti z mateřské školy a Blanka Mátlová a Jana Bollardtová: *Pohádky soviček, školní rok 2013 až 2014*

Děti z 1. A s paní učitelkou Katkou Vrtiškovou: *Příběhy prvňáčků*

Kristýna Sládečková: *Smrková Tišina, O jezerní víle Elišce, Mexabo*

Bára Nuñez: *Prolhaný příběh*

Hana Púllová, Katarina Emma Schapiro,

Radmila Jirkovská a kolektiv Berušek: *Camino Berušky na cestě – Jít, medítovat, žít*
 Lidka Slavík Limpouchová: *Básničky spadlé s nebe*

Věra Škachová: *Verše co psal život, Verše co psal život II., Jeden obyčejný život*

Pavel Vojtek: *Návrat z druhého břehu*

Tina Štěrbová: *Chleba se solí*

Těší se na vás knihovnice

Eva Šustová a Jana Janauerová

Foto: Jana Janauerová

Ukázka z tvorby mladé autorky Tiny Štěrbové:

v každém ročním období

ve sklepe pozoruji Rodinu Velké medvědice
 po zalehnutí skřípce
 mi vetkneš do vlasů holubici

světlo kradе letnímu potu kabát studu
 s dalekohledy hlídáme hodinové ručičky
 a místo hracích karet
 si rty rozřízneme kůrkou chleba

Ze sbírky Chleba se solí

Foto: archiv Tiny Štěrbové

Novinky z Tatranu

Vážení fanoušci vranského fotbalu, po čtvrt roce se vám opět hlásíme z vranského Tatranu. Během léta se naše týmy pilně věnovaly přípravě, a tak novou sezónu mohly odstartovat v plné síle. Zároveň se s vámi chceme podělit o to, co se v našem klubu událo v uplynulých třech měsících. A že toho po sportovní stránce nebylo málo.

Naše mladé naděje

Po takřka dvouměsíční pauze si před začátkem školního roku naše mladé hvězdičky zpříjemnily poslední dny prázdnin na letním soustředění. Letos se děti spolu s trenéry vydaly do sportovního areálu v Levíně u Úštěku. Kromě fotbalové přípravy zde děti utužovaly týmového ducha a zažily spoustu zábavy. Do nové sezóny vstupujeme se čtyřmi družstvy mládeže - minipřípravkou, mladší přípravkou, starší přípravkou a sdruženým družstvem mladších žáků, které povedeme společně se Zvolí. Doufáme, že se všem našim družstvům bude dařit minimálně tak, jako v minulé sezóně.

Rozpis utkání naleznete na <http://www.sk-vrane.cz/zapasy/> nebo na klubových nástěnkách v obci.

A-tým

A-tým za sebou má nejúspěšnější sezónu za poslední roky! I přes to, že se mužstvu nepodařilo postoupit do vyšší soutěže, přesvědčivě zakončilo ročník **na skvělém**

2. místě. Na první Čisovice A-tým sice bodově ani počtem vstřelených branek nedosáhl, avšak z hlediska obrany a počtu získaných karet si náš tým vedl nejlépe z celé soutěže, za což mužstvo získalo od fotbalového svazu finanční odměnu. Největším úspěchem sezóny bylo jednoznačné **prvenství v Okresním poháru**. V semifinále muži nejprve vyřadili Nučice a ve finále doma suverénně porazili přeborového soupeře z Chotče 4:1.

Během léta muži tradičně utužovali týmového ducha na cykloturistickém teambuildingu v Mikulově, odehráli několik přátelských utkání a závčasu začali s tréninkovou přípravou na novou sezónu.

Na konci jarní sezóny došlo u A-týmu k pár změnám. Tým opustil teď již bývalý trenér Michal Šírl, který se nechal zlákat konkurencí a odešel do Třebotova. Mužstvo tak do nové sezóny vstoupilo s novým trenérským týmem. I v mužstvu došlo během léta k částečné hráčské obměně.

Jste zvědaví, jak to teď s A-týmem bude dál? Kdo mužstvo vede, kdo ho opustil a kdo naopak do týmu přibyl? Přijďte se o tom na vlastní oči přesvědčit! Těšíme se na vás a vaši podporu, která pro nás moc znamená!

I ty se můžeš stát vranskou hvězdou!

S novou sezónou nabíráme nové hráče a hráčky. Rádi u nás přivítáme chlapce a dívky zejména do minipřípravky a mladší přípravky (ročníky 2016, 2017 a 2018). Pokud se vaše dítě rádo hýbe, je týmovým hráčem a rádo se učí novým věcem, přijďte si s námi zatrénovat. Děti si při trénincích mohou vyzkoušet, jaké to je trénovat v týmu, setkaří se s ostatními mladými fotbalisty a poznají naše skvělé

trenéry. Trénujeme každé úterý a čtvrtek od 17 hodin. Zájemci mohou kontaktovat vedoucího mládeže p. Miroslava Císe, tel.: 733 129 477.

Vranský fotbalový ples 2025

Vranský fotbalový ples se pomalinku blíží a věříme, že stejně jako my, tak ani vy se nemůžete dočkat! Aby nám to čekání lépe ubíhalo, ještě jednou si připomeneme, co nás na plesu všechno čeká. K tanci a poslechu zahrají Václav Havlíček a Doris Martinez s kapelou. Po konci jejich živého hudebního vystoupení se budete moci těšit na DJ Luckyho, který celou akci svým diskžokejským hudebním vystoupením zakončí. Jako vždy nebude chybět bohatá tombola, dovednostní soutěž, tanec a spoustu zába-vy a dobrého pití. A nezapomeňte – Vranský fotbalový ples se netradičně uskuteční na podzim a to v sobotu 8. listopadu od 20 hodin ve vranské sokolovně.

Předprodej vstupenek je možný u předsedy klubu David Ballinga, tel.: 730 172 900
e-mail: info@sk-vrane.cz

Pokud si nechcete nechat ujít žádné novinky z dění v klubu, neváhejte navštívit naše webové stránky www.sk-vrane.cz nebo nás sledujte na sociálních sítích: **FACEBOOK - SK Vrané** nad Vltavou a **INSTAGRAM – SKVRANE**.

*Na viděnou na vranském fotbale!
David Balling, předseda klubu
Foto: archiv SK*

Sokol v pohybu

Volejbalové slavnosti – přeborník župy je z Vraného!

Náš tradiční turnaj volejbalových amatérů se letos odehrál tím nejvlhčím a nejpropršenějším způsobem. Všem zúčastněným patří velký obdiv, že osmnáctý ročník absolvovali promočení až na kost a všechny zápasy odehráli venku. Absolutními vítězi se z deseti týmů stala parta Game ovar. Z přihlášených sokolských jednot se nejvýše umístil tým **Holky z okolí** startující pod T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I. a patří jim tak letos titul „Přeborník župy Jungmannovy 2025“. Gratulujeme!

Vítězný tým Game ovar

Titul Přeborník župy Jungmannovy ve smíšeném amatérském volejbalu si letos odnesl tým Holky z okolí

T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.

Díky dotacím máme krásně renovovaný ochoz a novou lezeckou stěnu.

Nový ochoz, lezecká stěna i parkovací plocha

Každý rok se věnujeme nejen nezbytné údržbě stoleté budovy, ale o prázdninách, kdy je menší provoz, se pouštíme do větších rekonstrukcí a vylepšení. Snad se vám bude líbit náš renovovaný ochoz, kdy stará podlaha galerie dostala novou tvář a balkon nové barvy. Sportovce určitě potěší úplně nová lezecká stěna připevněná na jednu ze stěn sálu. Přijďte se podívat osobně, jak celá renovace dopadla. Pokud přijedete autem, zaparkujete na nově zpevněné a vyspádované šterkové ploše.

Letos se opět podařilo rozhybat děti na prázdninovém příměstském táboře

Podařilo se! Díky nákladnému vyspádování a zpevnění parkovací plochy jsme se snad konečně zbavili louží.

T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I. po prázdninách

Po prázdninové pauze se opět rozjíždějí sokolské i externí sporty a aktivity. Jako vždy je sokolovna v týdnu naplněná do poslední hodiny. Pokud se chcete přidat na některý sport, vybírejte včas z naší nabídky na webu. Máme velkou radost, že o pohyb je velký zájem, některé oddíly a kroužky jsou již téměř plné.

Oslavy 100 let sokolovny v roce 2026

Oslavy 100 let sokolovny se blíží, přijďte se dozvědět více k sokolskému stánku na vranském posvícení v sobotu 27. září.

Akce pro veřejnost

Těšíme se na vás na našich tradičních akcích pro veřejnost. Do konce roku jsme toho připravili opět mnoho: Sokolský stánek na posvícení (27. 9.), Vranská sokolská burza (4. 10.) Běh do schodů (11. 10.), Halloweenská disco party (18. 10.), Setkání u lípy (28. 10.), Šibřinky - Mikulášská nadílka a zábava (6. 12.). A není vyloučeno, že to není ještě vše.

Přijďte 11. října na jubilejní 30. ročník Běhu do schodů! Takto se běželo v roce 1993. Foto: archiv Blanky Běličové

Všechny důležité informace najdete na www.sokolvraneadvltavou.cz nebo na našem facebooku.

*Za vranský Sokol
Natálie Lupienská*

Foto: archiv T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.

Cestománie

Cestování po Středočeském kraji nás tentokrát zavedlo do skanzenu v Přerově nad Labem.

Polabské národopisné muzeum Přerov nad Labem, které najdeme v centru obce v sousedství renesančního zámku, patří k nejstarším regionálním muzeím v přírodě v Evropě. Jeho počátky sahají až do roku 1895, kdy bylo v upravené bývalé kovárně a rychtě, nazývané pak „staročeská chalupa“, zřízeno regionální národopisné muzeum. Novodobá historie muzea v přírodě, jako záchranného skanzenu lidové architektury středního Polabí, byla započata v roce 1967. V následujících letech byl skanzen postupně rozšiřován.

V současné době muzeum v přírodě tvoří na ploše dva hektary téměř čtyřicet objektů lidové architektury, a to devět chalup, včetně tzv. „staročeské chalupy“, sedm špýcharů, čtyři stodoly, kaplička a další drobná lidová architektura. Zařízené interiéry chalup jsou doplněny figurínami a představují život na polabské vesnici od poloviny 18. do poloviny 20. století. V jednotlivých budovách jsou umístěny tematické výstavy mapující narození dítěte a jeho křtiny, domácí pečení chleba, perníku a marcipánu,

mlékařství, kořenářství, duchovní život, lidovou módu a umění, stavitelství, zpracování zrna a historii mlynářství, praní prádla ve starých časech, kamna a kamínka v domácnostech, lidové léčení nebo chmelačství a vinařství na Nymbursku. Ovocný sad dotváří malou včelařskou expozici se skupinkou vyřezávaných úlů.

V objektu bývalé panské bednárny, jejíž součástí je i stará vesnická škola, se pořádají výstavy s národopisnou tematikou. Tradičními se staly velikonoční a vánoční výstavy s doprovodným programem v celém areálu skanzenu.

Polabské národopisné muzeum Přerov nad Labem se těší na vaši návštěvu.

VSTUPNÉ (možnost platby platební kartou):

Dospělí: 120 Kč

Senioři (od 65 let), studenti (do 26 let)

a školáci (do 15 let): 60 Kč

Rodina: (2 dospělé osoby a 2–3 školáci) 300 Kč

Předškoláci, držitelé průkazů ZTP/P, AMG: zdarma

skanzen@polabskemuzeum.cz

Tel. 325 565 272, 733 715 342

*Babičky ze Seniorku
Foto: archiv Seniorku*

Seniorek

Jarní sluníčko nás rozehřálo, a tak jsme se opět vrhly do našich aktivit. Při posezení v klubu jsme si připravily program naší činnosti.

DEN MATEK

Letošní oslavu Dne matek jsme si opět užily na zahradě u Seniorku. Pan harmonikář Radek Anděl nám svým hraním a zpěvem krásně zpříjemnil odpolední posezení. Z přítomných dam se stal veliký sbor a všichni jsme si společně zaspívali. Zaznělo mnoho krásných písniček, které nás zahřály u srdíčka. Kávička, malé občerstvení a drobné dárčky... Tak zase za rok.

KAPLE BETLÉMSKÁ

Naše kamarádka z přátelské organizace Mezi námi nás pozvala na speciální prohlídku Kaple betlémské. Velmi příjemný pan průvodce nás provedl celým areálem včetně prostor, které se běžně nenavštěvují. Zahrnul nás mnoha historickými informacemi nejen o kapli, ale i o zajímavostech z Prahy. Děkujeme za pozvání, prohlídka byla velmi poučná a zajímavá.

DÍVADLA

V Divadle Lucie Bílé jsme navštívily hry Maminy a Co to píšeš, miláčku, v Divadle na Vinohradech jsme zhlédly Pygmalion. Návštěvu těchto představení vřele doporučujeme.

VÝLET DO POOHŘÍ

V letošním roce jsme byly opět pozvány panem ředitelem Distanční agentury Dolní Poohří Lukášem Pichlíkem ke čtvrtému výletu do tohoto kraje. Program byl pestrý.

První zastávka byla v Lubenci a navštívili jsme SKLOART – výroba vitráží a Muzeum vitráží, které je vybudováno v bývalém kostele v nedaleké obci Libyně. Nejenže jsme viděly mnoho krásných výrobků, ale i my jsme tvořily malé vitrážové kousky. Dále jsme se přesunuly do Archeoskanzenu Březno u Loun. Dobově oblečený průvodce nás provedl celým areálem a předvedl nám, jak se zde kdysi žilo. Pod kopcem Raná je malé Muzeum létání, kde jsme si vše prohlédly a hlavně prozkoumaly dobovou výstroj. Poslední zastavení bylo ve Vinařství Willomena. Proběhla ochutnávka a malé občerstvení. Víno chutnalo, a tak nějaká lahvinka putovala i do našich domovů. Těšíme se na příští rok již na pátý výlet. Moc děkujeme, Lukáši!

BABIČKY ZE SENIORKU A DĚTI Z MATĚŘSKÉ ŠKOLKY.

DEN DĚTÍ – babičky přišly dětem do školky popřát k jejich svátku, pogratulovaly jim

a předaly dětem malé dárečky. Děti ve své kuchyňce připravily babičkám občerstvení. Uvařily káfičko s mlékem, cukrem, ani dortík nechyběl. Moc jsme si pochutnaly.

SKOK Z MODRÉ DO ZELENÉ

Na konci června se babičky sešly s dětmi na zahradě u Seniorku. Společně jsme si zahráli. Důležitý ovšem byl skok z modré třídy (nejmladší děti) do zelené. Děti skočily z modré podložky přes švihadlo do zelené travičky a dostaly modré a zelené lízátko. Malovali jsme, tiskli si své jméno. Každý si našel v kroví dáreček. Společně jsme opustili Modrou třídu a těšíme se na setkávání v třídě Zelené. Čtecí babičky budou dětem číst pohádky, tak jako četly v modré třídě, budou pokračovat i ve třídě zelené.

ZAHRADNÍ SLAVNOST

Na rozloučenou před prázdninami se babičky sešly u Seniorku k Zahradní slavnosti. Letní posezení s grilováním, dobrým mokem a příjemnou zábavou. Zveme vás mezi nás. Sledujte informace o našich akcích.

*Babičky ze Seniorku
Foto: archiv Seniorku*

Vranské letní kino

V minulém Zrcadle jsme vás vyzvali, abyste se s námi podělili o své vzpomínky na vranské letní kino. Podařilo se nám získat vzpomínky těch nejpovolanějších, kteří stáli u zrodu a provozu kina.

Pár dní před tím, než Zrcadlo vyšlo, jsem se dozvěděla smutnou zprávu, že jeho zakladatel pan Václav Vobr právě zemřel. Článek v Zrcadle si přečetla jeho žena a jejich dcera nám napsala e-mail, po němž následovalo milé setkání s Annou Vobrovou i její dcerou Annou Hlaváčovou a moc ráda zde uvádím jejich vzpomínky.

Václav Vobr vyrostl v Praze, byl vyučený papírář. Na vojně byl v jihočeských Loučovicích, kde se poznal se svou ženou. Po vojně pracoval v tamní papírně, kde se seznámil s panem Tůmou, který jej učil promítat. Měl to v sobě, dobře mu to šlo a velmi ho to bavilo, uměl skvěle vyladit obraz i zvuk, udělal si promítačské zkoušky. V Lipně nad Vitavou vybudoval první kino. Ale táhlo jej to zpět do Prahy. V roce 1965 dostal práci ve vranské papírně a zároveň i služební byt. „Když jsme viděli sokolovnu a ten prostor za ní, podali jsme návrh na letní kino, to bylo na jaře 1972. Manžel měl styky s filmovým podnikem, byl už v branži známý, takže nic nebylo problém, dostával i nepovolené filmy,“ vzpomíná Anna Vobrová.

Zpočátku se hrálo uvnitř sokolovny, pak i venku. „Hráli jsme odpoledne v sokolovně pro děti a večer venku pro dospělé. Václav pracoval v papírně na směny. Když měl odpolední, promítala jsem já. Venku jsme měli

Anna a Václav Vobroví.
Foto: archiv Vobrových

promítací maringotku, asi 300 míst k sezení a zbývající prostor pro 40 aut. Abychom přitáhli lidi, místo běžných úvodních týdeníků manžel sehnal kreslené pohádky a krátké filmy, takže diváci chodili hned od začátku. Naše kino bylo jediné v okolí, vůbec první ve středních Čechách. Měli jsme všude otevřené dveře.“

Zdroj: archiv SOA Dobřichovice

Zdroj: archiv SOA Dobřichovice

Plátno i lavičky dostali půjčené zadarmo. Zdarma byly i půjčované filmy, Václav Vobr uměl sehnat cokoliv. Vždy však musel být do programu zařazen minimálně jeden sovětský film. Hrál se, jen když přišlo aspoň deset lidí, ale sovětské museli hrát i pro jediného diváka. Plátno se v průběhu let různě otáčelo, jednou přišel velký vítr, tak jej přemístili za budovu sokolovny. Filmový podnik sídlil u Jindřišské věže, tam se filmy objednávaly. Paní Vobrová byla v komisi, která řešila výběr filmu, takže si mohli vybírat. „Manžel byl úžasný, uměl sehnat ty nejlepší filmy, byl to jeho koníček. Doprava filmů byla velmi dobře naplánovaná, přesně se vědělo, kterým vlakem do Vraného pojedete a kterým se bude vracet, dost často ještě večer po odehrání se spěchalo, aby film odjel večerním vlakem. O dopravu z nádraží se staral pan Piskáček.“ S filmem dostávali i obrázky a plakáty, o umístění do vývěsek se starala dcera s kamarádkou, po skončení se ale musely obrázky vrátit. Policie pomáhala s organizací odjezdu aut. „Mnohdy stála fronta aut, která se do kina nevešla, až k přívozu,“ vzpomíná Anna Hlaváčová.

Byly dvě pokladny. U té směrem od sokolovny byl pan Růžička, který býval i uvnitř ve stálém kině. Později se střídal s paní Ki-

liánovou. Hlavní pokladna byla vzadu, tam byl vjezd aut a pokladní paní Vobrová. „To byly doby, na to se nedá zapomenout. Aby vše fungovalo, můj úkol byl zajistit si vždy dostatek drobných mincí na vracení, pro které jsem jezdila do Prahy do hlavní banky. Donesla jsem si 7 kg mincí, padesátníky. Diváci se divili, kde je беру.“

Ve Vraném žili až do roku 1985. Pan Vobr pak hledal lépe placenou práci, našel ji v tiskárně v Malešicích a Vobrovi se odstěhovali do Prahy. „Po odstěhování do Prahy jsme oba zůstali věrní filmu. Václav hrál všechny premiéry ve velkých kinech, jako Alfa, Světozor, Kotva atd. Lucerna patřila prezidentu Havlovi, tam se odehrávaly velké premiéry. Pan prezident si tam vodil každou významnou delegaci, například prezidenta Bushe s manželkou, také tam byla Margaret Thatcherová s manželem, Bill a Hillary Clintonovi. Pan prezident si kladl podmínku, že pan Vobr bude hrát všechny jeho premiéry a já měla za úkol zajistit pohoštění a květiny. To, že se dnes píše o kině ve Vraném, by Václava tolik potěšilo. Bohužel můj milovaný manžel se toho nedočkal. Opustil mě 25. května 2025. Odpočívá zde ve Vraném na hřbitově,“ dodává smutně **Anna Vobrová**.

Jak to bylo dál

Po Vobrových provozovala letní kino Osvětová beseda. V roce 1992 kino převzala T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I., promítalo se od 29. května do 31. srpna. Tím kino za sokolovnou skončilo. Promítací maringotka byla nabídnuta k prodeji a v roce 1994 prodána za 20 tisíc korun.

Filmy mládeži nepřístupné

„Pro nás coby pubertáky byla přímo výzva dostat se na nepřístupné filmy. U sokolovny prodávala lístky paní učitelka Kiliánová a s tou byl občas problém – zatímco na druhé straně směrem od školy byla paní Líbalová, která často přimhouřila oko. No a když to nevyšlo, tak jsme si zkrátka museli poradit jinak. V letech, kdy bylo plátno směrem k řece, jsme se vplížili do křoví za plátnem: třeba u filmu Bony a klid to nebyl problém, ale u zahraničního jsme měli titulky zrcadlově. Jak jsme se všude chlubili, že chodíme zadarmo na nepřístupné filmy, rozkřiklo se to a jednou si na nás pořadatelé počkali. Pan Piskáček a ještě někdo nás drapli a byl průšvih. Jednou se nám podařilo dostat na film přístupný od 18 let, ale těsně před začátkem před plátno nastoupila tehdejší ředitelka školy paní Hlavsová a všechny nezletilé donutila odejít,“ vzpomíná na letní kino **Radek Mikšátko**.

Taneční parket a kino

O vzpomínky na taneční parket, ve kterém bylo také letní kino, se s námi podělila **Pavčina Tomášová**, rozená Kubecová: *„Taneční parket byl zprovozněn v červnu 1989. V provozu byl bar, kde jsem první rok obsluhovala s Janou Kropáčkovou, a výčep, kde byl můj táta Petr Kubec a strejda Pavel Kubec. U vchodu bývala máma s tetou (Vlasta a Dagmar Kubecová) a později*

*Letní kino u přivozu.
Foto: archiv Pavčiny Tomášové*

strejdové Ferdan a Klika. V dalších letech se mnou v Kiki baru (Kiki bylo jméno mého jezevčíka) obsluhoval můj tehdejší přítel, později manžel Josef Tomáš. Diskžokeje dělal po celou dobu Lukáš Novotný. Občerstvení bylo otevřeno každý den, o víkendech byla diskotéka. Letní kino bylo v letech 1994–1996. První rok provozoval kino táta se strejdou. Promítal pan Marek, který bydlel u Tatranu. Když zemřel, promítal můj manžel Pepa, který se to naučil od pana Jiřího Bendy ze Skochovic. Zajištění programu, nasmlouvání filmů, psaní programu pro letní kino, výrobu plakátů a následný rozvoz jsem dělala já s Pepou, tisklo se na Zbraslavi. Tenkrát jsme jednali s Lucerna filmem, Bonton filmem, Falcon filmem. Filmy se posílaly po železnici. Někdy se muselo pro film dojet osobně do jiného letního kina. Kino bylo v provozu v letních měsících od neděle do čtvrtka a v září pak tři dny v týdnu. V poslední sezóně 1996 jsme parket i kino provozovali já s manželem, bratranec Pavel a sestřenice Petra se svým mužem Richardem Ballingem. Celý objekt parketu i kina byl odstraněn před rokem 2000.“

Jiřina Vrabcová

Hod' podkovou!

V sobotu 10. května proběhl v prostorách u srubu pod mostem další turnaj v hodu podkovou smíšených dvojic.

Zelenobilá podkova letí ke kolíku.

Kolikátý ročník to byl, to už neví ani nikdo z pamětníků, ve Skochovicích se totiž hází podkovou už od osmdesátých let 20. století. Turnaj pořádá Osada Skochovice. Já osobně jsem se zúčastnila už asi po patnácté, také sama nevím, ale prvně jsme jako dvojice „Vrabčáci“ nastoupili někdy kolem roku 2010. Hraje se ve smíšených dvojicích na hřišti vytyčeném dvěma kovovými kolíky. Ideální je, když se soutěže zúčastní 15-18 párů, které jsou rozlosovány do tří skupin. Princip hry je jednoduchý. Začínají dámy, postupně hází podkovu na

stejný kolík a čím blíže, tím líp. Kdo je nejblíže, bere dva body, druhý v pořadí jeden bod, a vzápětí muži hází stejným způsobem zpět. Hra má i svá úskalí. Pokud někdo hodí podkovu tak, že přikryje vaši (i částečně), máte smůlu a v této hře je váš hod vynulovaný, i kdybyste byli nejblíže. Hod za pět bodů, tedy „bůra“, má ten, jehož podkova se zavlíkne kolem kolíku, případně za tři body, pokud je podkova o kolík opřená. Body se sčítají, hraje se do 30 bodů, poté se vymění strany a vše se opakuje.

Při hře je spousta zábavy, údolím řeky se nesou pokřiky „přikrejt!“, to když se někomu podaří hod za pět, ale ještě jeho hod může další hráč vynulovat přikrytím jeho podkovy. Týmy se hecují, žádný bodík není zadarmo, někdy rozhodují milimetry. Ale užije se opravdu legrace, vše umocněné krásným prostředím u řeky a tentokrát i nádherným počasím.

V letošním turnaji jsme skončili na osmém místě, tedy asi v polovině startovního pole. Loňské vítězství obhájila dvojice s názvem „Pivovarský“. Ale nejde o to, kdo zvítězí, symbolické ceny si odnesou všichni soutěžící, důležité je zúčastnit se. Děkujeme všem týmům a hlavně Nadě s Otou za organizaci. A těšíme se zase 13. září!

Jiřina Vrabcová
Foto: Jiřina Vrabcová

Vůně z Oleška

Možná máte některý z voňavých výrobků rodinné firmy Velartových doma a vůbec jste netušili, že byl vyroben jen kousek od Vraného.

Michal (vlevo) a Jakub Velartovi

Vůně nás provází po celá tisíciletí, snad proto lidé odjakživa sbírali bylinky a vyráběli z nich vonné masti a oleje. Značka **Phytos** volně navazuje na tento pradávný odkaz přírody. Její příběh začali psát už před téměř čtyřiceti lety manželé Velartovi. On inženýr chemie, ona laborantka pracující v nemocnici, v domácím prostředí na Písnici začali s výrobou vonných olejičků. A protože je to lákalo blíže k přírodě, postavili si domek v Olešku, do kterého se v roce 2001 se syny Michalem a Jakubem přestěhovali.

Zde pokračovali v rozvoji firmy a za pár let si postavili výrobu jen přes ulici od svého domova, kde se mohli naplno věnovat rozšiřování své nabídky. Ke 100% přírodním esenciálním olejům a vonným olejům přibývaly další výrobky, mýdla, šampony,

kosmetika. Synové postupně dostudovali a zapojili se do chodu rodinné firmy, v jejímž prostředí vyrostli.

„Naše firma se stala známou díky farmářským trhům, kterých jsme se pravidelně účastnili,“ vypráví Kateřina Velartová. „Představili jsme naše výrobky lidem, mohli si je osahat, ovonět, nakoupit, vyzkoušet. Hledali jsme také místa, kde dále naše zboží prodávat, různé menší obchůdky s květinami a dárky. Bylo to velmi časově náročné, ale později už si nás na trhy pořadatelé sami zvali a rozšířili tím povědomí o Phytosu.“ Pak Velartovým dvojice známých pomohla s rozjezdem e-shopu, navrhla webové stránky, podařilo se jim oslovit další potenciální zákazníky přes sociální sítě. Obohatovali sortiment o další a nové druhy.

Suroviny nakupují po celém světě. *„Farmáři se věnují pěstování dvou až tří druhů rostlin, které pěstují ve velkém. V místě sklizně se pomocí nejrůznějších technologií zpracují a prodávají se jejich výtěžky, již hotové oleje. My nakupujeme suroviny, ze kterých mícháme směsi dle vlastních receptur,“* vysvětluje starší syn Michal. *„Vybíráme zdroje s potřebnými certifikáty, aby byly kvalitní, správně zpracované, se všemi potřebnými dokumenty. Rádi bychom do budoucna zkusili pěstování rostlin od semínka až po destilaci, ale je to velmi prostorově a časově náročné. Pro představu pro výrobu jedno-*

Kateřina a Vladimír Velartovi

ho litru růžového oleje je třeba asi 30 tun okvětních plátků,“ dodává Michal Velart. Většina surovin se nakupuje ze zahraničí, ale jsou i lokální výrobky, typický je český kmínový olej.

V roce 2023 získala firma Phytos Natur CZ s.r.o. osvědčení, že splňuje požadavky Definice rodinného podnikání. „Ve firmě pracujeme opravdu jen my čtyři. Já řídím administrativu, starám se o objednávky, fakturaci, nákup surovin. Bratr s maminkou zodpovídají za výrobu, vychystávání objednávek, doplňování skladu. Tatínek už má spíš poradní roli jako konzultant, už je v důchodu,“ popisuje situaci mladší syn Jakub. „Jsme členem Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR a také podporu-

jeme Společnost E, neziskovou organizaci, která pomáhá lidem s epilepsií. Oproti konkurenci máme tu výhodu, že jsme velmi pilní, jsme ve firmě skoro pořád a tím, že jsme rodina, máme nízké režijní náklady. Ve firmě máme každý svou roli, bez žádného z nás to prostě nejde,“ doplňuje Jakub Velart, který díky své jazykové výbavě také navštěvuje zahraniční kosmetické veletrhy a komunikuje s dodavateli surovin.

A jaké jsou oblíbené vůně Velartových? Paní Velartová má oblíbené osvěžující citrusy, syn Michal zemité, jako jsou myrha nebo pačuli, Jakub preferuje eukalyptus, mátu. Zákazníci hodně volí klasiku, vůně, které znají, jako je levandule, rozmarýn, ale také se rozhodují podle ročního období, na podzim jdou na odbyt teplejší vůně, jako je skořice, jehličí, v létě spíše svěží vůně a také vůně odpuzující hmyz.

V poslední době prodává Phytos největší část sortimentu skrz e-shop. „Farmářské trhy nám chybí, v počátcích, když se firma rozvíjela, jsme se tam setkávali se zákazníky a naslouchali jejich názorům, byli pro nás motivací, inspirací. Mrzí nás to, ale už to není v našich silách, nemáme na to kapacitu,“ říká Michal Velart.

V nejbližším okolí můžete najít sortiment olejů Phytos ve vranské lékárně. Lidem z okolí také Velartovi nabízí (po předchozí dohodě) možnost osobního odběru.

*Jiřina Vrabcová
Foto: vlastní archiv*

Více na www.phytos.cz

Vrané v zrcadle času

Anděl u kostela s nebeským nadhledem pozoruje proměny Vraného.

Náves bývala srdcem Vraného. Tady se pořádaly poutě a klábosily babky. Silnice postavená v 60. letech minulého století sice přinesla rychlejší spojení s Prahou, ale místo nenávratně proměnila.

V hostinci u přivozu čepoval pivo Jaromír Vejvoda, slavný skladatel světoznámé písně Škoda lásky. Třeba ji složil právě zde, kdo ví. Budova hostince, do kterého se přiznal autor hitu století, padla za obět tisícileté vodě.

Kostel sv. Jiří si stále zachovává svoji důstojnou krásu. Jeho dveřmi vkročilo do manželství mnoho šťastných párů.

*Sestavuje a komentuje: Soňa Hrdličková Krásová
Foto: Robert Sedmík, Marianne Venkov & styl*

Žijí mezi námi

Jiří Hárovník a Zdeněk Volf, zakladatelé Megafytu

Zdeněk Volf (vlevo) a Jiří Hárovník 35 let po založení Megafytu. Foto: Jiřina Vrabcová

Megafyt jste založili v roce 1990. Co tomu předcházelo?

ZV: V roce 1958 jsem nastoupil jako laborant do Léčivých rostlin (LR) na Zbraslavi. Potom jsem byl vedoucím pobočného provozu LR v Žatci a v roce 1980 jsem se vrátil na pozici vedoucího výroby celého závodu na Zbraslav.

JH: Začínal jsem v LR jako referent prodejního oddělení, od roku 1978 jsem pracoval jako vedoucí oddělení. Zdeňka jsem znal ze Žatce. Když se v roce 1980 vrátil na Zbraslav, měli jsme kanceláře vedle sebe.

ZV: LR měly různé receptury na léčivé přípravky na zdravotní problémy, které byly schválené Státním ústavem pro kontrolu léčiv (SÚKL) resp. Státním zdravotním ústavem (SZÚ). Ne vše se však vyrábělo. V létě 1989 přišla z Drobného zboží Praha poptávka na bylinný přípravek, který by

omezoval vypadávání vlasů, tvorbu lupů a podporující růst vlasů. Zařadili jsme jej do výroby, tehdy už jsme měli balící automaty na nálevové sáčky.

JH: Na podzim 1989 jsme vyrobili asi pět tisíc balení, prodávalo se v jediné prodejně a během chvíle bylo vyprodáno. Na trhu tehdy nic podobného nebylo. V LR však tento výrobek nechtěli zařadit do výroby trvale, nebyly výrobní kapacity.

Sametová revoluce přišla jako na zavolanou.

JH: Výrobek na vlasy Herbanol měl velký úspěch, a když nám nechtěli povolit ho vyrábět v LR, řešili jsme, že bychom ho vyráběli sami. V březnu roku 1990 vyšel zákon o soukromém podnikání, takže jsme se rozhodli začít podnikat.

ZV: Z LR jsme odešli a založili Megafyt. Název vymyslel náš bývalý kolega a my jej přijali. Znamená to „hodně rostlin“.

Jaké byly vaše začátky?

JH: Přistavěl jsem ke svému domu část a v prosinci 1990 jsme začali vyrábět Herbanol a další směsi, míchali jsme je a balili u nás doma a v garáži. Bývalý kolega nám zařídil potřebné dokumenty. Chodily nám často kontroly od SÚKL, měli jsme dům vybavený jako fabriku různým odvětráváním apod. Brzy nám však prostory byly malé, přijel nám vagón surovin a neměli jsme je kam dát. Proto jsme si od obce pronajali rozestavěnou stavbu, kde jsme suroviny

Rozestavěná budova, ze které se stal Megafyt. Foto: archiv Jiřího Hárovníka

skladovali. Tu budovu jsme pak od obce koupili a začali ji přestavovat do dnešní podoby.

Určitě to nebylo snadné finančně.

JH: Samozřejmě jsme měli problém to ufinancovat. Neměli jsme na suroviny, půjčovali jsme si, kde se dalo. Prodeji se dařilo, co jsme vyrobili, to jsme hned prodali, trh byl úplně prázdný. Naštěstí tehdy nebyl problém s neplátiči. Ale potřebovali jsme na novou budovu úvěr. Šli jsme do Agrobanky a jen na základě rozpracovaného technického zadání, které nám vypracoval tehdy ještě neznámý architekt Pleskot, jsme bez jakéhokoliv ručení dostali úvěr.

ZV: Tehdy ještě bylo zvykem platit hotově, třeba jsme platili stavbařům a nesli milion korun v tašce. Nakoupili jsme první stroje, řezačku, mlýn, homogenizátor.

JH: A začaly bezesné noci, já jsem se staral o finance a tolik peněz jsme do té doby neviděli.

Kolik jste měli zaměstnanců?

JH: Už tehdy u nás v garáži jsme jako s.r.o. zaměstnávali asi 10 lidí. Skladovali jsme na různých místech a balili u společnosti My-

koprodukta Blatná, která tehdy vyráběla šípkový čaj a balička byla vytížená asi týden v měsíci.

ZV: V roce 1993 jsme zkolaudovali novou budovu. Rozjížděli jsme to asi ve 25 lidech, v nejlepších časech jsme měli téměř 90 zaměstnanců.

Jaký byl tehdy váš sortiment?

ZV: Kromě úspěšného Herbanolu jsme vyráběli ještě koupelovou směs s názvem Fytopel a různé léčivé směsi – při nachlazení, průduškovou, urologickou, žaludeční, žlučnickovou, redukční apod. Také jednodruhovými bylinnými čaji – máťový, lipový, heřmánkový, šípkový a další. Dodávali jsme upravené suroviny pro likérky Becherovka, Fernet Stock a jiné. Součástí naší činnosti byl i export a import léčivých rostlin. Zdálo se, že máme náskok před konkurencí, ale přicházely potíže. Léčivé rostliny začal balit kdekdo, konkurence nespala a věděli jsme, že musíme vyrábět něco technologicky náročnějšího a také jsme potřebovali baličky, pořád jsme balili postaru – ručně.

JH: Jenže balička tehdy stála v přepočtu asi 7 milionů korun. Jediná Jemča tehdy vyráběla ovocné čaje na strojích, vše se rozvíjelo. Znovu jsme žádali o úvěr, ale nedosáhli na něj.

Tehdy jste začali řešit zahraničního partnera.

JH: Prvně jsme jednali s firmou Boiron, což je největší výrobce homeopatik na světě, ale protože velká část lékařů byla k homeopatii skeptická, rozhodli jsme se do toho nejít. A pak se objevila německá firma Martin Bauer, která uvažovala o koupi Léčivých rostlin. Bylo nám jasné, že je lepší mít je jako partnery než jako konkurenci, takže jsme je oslovili. To už Megafyt fungoval v nových prostorách a měli jsme co ukázat. Viděli, že potřebujeme balící automaty. Pomohli nám získat úvěr od německé banky, za který nám ručili, a zprostředkovali nám nákup starších balíček.

ZV: Tím jsme měli celou výrobní linku a velkou kapacitu. Kolem roku 1995 se nám dařilo nejlépe, měli jsme už asi 80 zaměstnanců a jeli na dvě směny. Balili jsme i pro Douwe Egberts, pro Milford.

Přišli další problémy?

JH: Tehdy jsme měli roční obrát asi 160 milionů. Ale odběratelé neplatili, skončilo nám asi 12 milionů na nedobytných pohledávkách.

ZV: Navíc Němcům začalo vadit, že konkurujeme německým firmám, takže nás donutili ke zrušení výroby ovocných čajů s multivitaminem a zachování pouze zdravotních čajů. My jsme nakupovali a zpracovávali převážně české suroviny, oni chtěli dodávat své, dražší.

JH: Pomalu jsme uvažovali, že firmu v nejlepším prodáme. V roce 2000 odkoupila firma Martin Bauer naše podíly.

Jak jste to prožívali?

JH: Ještě asi deset let poté mi srdce krvácelo, kdykoliv jsem šel okolo Megafytu.

ZV: Mám Megafyt v srdci dodnes. Je to

Budova Megafytu dnes.

Foto: Jiřina Vašinová

naše dítě, už je dospělé, ale zpovzdálí sledujeme, jak se daří, občas nám někdo ze zaměstnanců vypráví, dodnes pijeme „naše“ čaje.

JH: Ta budova je nádherná, těší nás, když potkáme současné zaměstnance, kteří nás ještě pamatují a v dobrém na nás vzpomínají.

Udělali jste také hodně pro Vrané. Jak dlouho tu žijete?

JH: Jsem ve Vraném od roku 1968. Naše čaje jsme dávali jako dárky do kdejaké tomboly, jako ceny při soutěžích či akcích pro děti. Věnovali jsme peníze na stavbu hřiště Akátek, sám jsem pořídil dřevěného medvěda, také jsem obci daroval hodiny a jsem rád, že je dnes kolem nich udržovaný parčík. Při povodních v roce 1997 obec Vrané a Megafyt postižené obci Vápenná na Moravě poskytly nemalý finanční obnos na obnovu poničené infrastruktury. Dlouhá léta jsem byl obecním radním a zastupitelem.

ZV: Já jsem občanem Vraného od roku 1997. Dávali jsme peníze na dobré účely při každé příležitosti, sponzorovali jsme i mistrovství ČR v gymnastice.

Na co z časů Megafytu nejvíce vzpomínáte?

ZV: Pořád jsme budovali. První část, druhou, třetí, vše za provozu. Byla to divoká devadesátá léta, o dramata nebyla nouze. Potkali jsme spoustu známých a zajímavých lidí, tenkrát u nás byla skoro celá Klausova vláda, tedy bez Klause, ale byl se u nás podívat Ivan Kočárník, předsedkyně senátu Libuše Benešová, dávali nás za vzor dalším. Jen mě mrzí, že jsme nedotáhli do konce plánovaný sportovní areál.

JH: Josef Pleskot dostal za stavbu Megafytu ocenění, díky tomu se stal známým architektem. Byly to krásné časy, ale také kruté a o nervy.

Co byste dnes udělali jinak?

ZV: Kdybych neměl zdravotní problémy, svůj podíl bych neprodal.

JH: Možná jsme měli víc pozornosti věnovat konkurenci a některé firmy koupit, ale tehdy na to nebyla doba. Také bych svůj podíl neprodal.

ZV: Byla to doba úplatků, každý úředník chtěl něco do kapsy. Nebyli jsme takoví rváči, jak by bylo potřeba.

Co říct závěrem?

ZV: Jsme rádi, že Megafyt stále funguje jako jediný větší zaměstnavatel ve Vraném.

JH: Měli jsme opravdu moderní fabriku, na to jsme i po těch letech hrdí.

Děkuji za rozhovor.

Jiřina Vrabcová

A jak se daří Megafytu v roce 35. výročí?

V lednu 2012 změnila společnost svůj název na **Megafyt Pharma s.r.o.**, aby svým označením jasněji vyjadřovala příslušnost k farmaceutickému průmyslu. V roce 2016 přešla společnost opět do českých rukou, 100% podíl ve firmě drží firma Dr. Müller Pharma s.r.o., která je ryze českou společností. V současnosti má Megafyt registrováno 26 přípravků jako léčivo u Státního ústavu pro kontrolu léčiv (SÚKL). Produktové portfolio značky Megafyt tvoří 5 hlavních řad – léčivé čaje, bylinkové čaje, ovocné čaje, dětské čaje a čaje pro podporu životní pohody (well-being). Celkem čítá sortiment přibližně 100 produktů. Léčivé přípravky jsou distribuovány výhradně prostřednictvím lékáren, ostatní výrobky jsou dostupné také v prodejnách zdravé výživy, menších specializovaných obchodech a nově i na vybraných e-shopech. Vlastní prodejnu má společnost ve Vraném nad Vltavou přímo v areálu firmy. Megafyt Pharma zaměstnává 43 pracovníků, převážně z Vraného a okolí. Výroba probíhá na moderních strojích IMA C24. Kromě čajů pod vlastní značkou Megafyt firma zajišťuje výrobu čajů pro externí zákazníky v rámci zakázkové výroby pro řadu trhů v různých zemích světa.

Jiřina Vašinová

Z dnešního sortimentu.
Foto: archiv Megafytu

Zapomenuté příběhy

Díl 6. – Přes překážky ke hvězdám

Velká voda na silnici mezi přívozem a papírnou, 1940. Zdroj: archiv Petra Novotného

Vranská papírna byla po celou dobu své existence velice úspěšná. Žádný úspěch ale nepřichází sám o sobě, důležité je nezaleknout se překážek. A přírodní živly jich papírně připravily nepočítaně.

VODA * Řeka každý den tiše a spolehlivě dodávala vodu pro pohon strojů a na výrobu papíru, ale uměla i rádně pozlobit. V sobotu 29. března 1845, osm let po založení papírny, postihla Vrané katastrofální povodeň. „Cesta ku Zbraslavi, kterou podnikatelé upravili, byla povodní zničena a musela být znovu upravena. Mimo to byly velké škody uvnitř továrny. Na tzv. "Malém ostrově" byly dvě dílny se zařízením od-

plaveny, mnoho materiálu a stroje pískem a bahnem tak znečištěny, že úklid a úprava jich trvala přes měsíc.“ K menším povodním docházelo pravidelně každé jaro. Ale k další, stejně katastrofální povodni, došlo až za dlouhých 45 let. Voda se tehdy zvedla o 9 metrů na 199,025 m. n. m. a průtok 3310 m³/s (pozn. průměrný průtok byl 111 m³/s) měl takovou sílu, že dokonce poškořil tři oblouky Karlova mostu v Praze. Ale bezkonkurenčně největší povodeň zažila „stále-ještě-papírna“ v roce 2002. Hladina vody se tehdy zastavila vysoko nad ryskou z roku 1890. Tato rána z milosti tak udělala definitivní tečku za 165letou historií slavné vranské papírny.

Kulový vařák, nedatováno.

Zdroj: archiv Ing. Dalibor Kolář

OHEŇ * Stejně jako voda byl pravidelným hostem v papírně i oheň. „*Tento rok byl pro Vrané nejhorším, jelikož dne 5. října 1851, právě o zdejším posvícení, celá továrna vyhořela. Oheň vypukl o 5. hodině ranní na hadrovně, pravděpodobně neopatrností úředníků, rozšiřoval se rychle dále, až nebyl k uhašení. K velkému štěstí nebyl vítr, takže se plameny nerozšiřovaly a nevyhořela žádná vedlejší budova. Nejnebezpečnější bylo, když se o 3. hod. náhle zvedl vítr, ale brzy zase přestal. Právě tak zase ve 2. hod. s půlnoci vítr opět začal a hořela zásoba hadrů. Hady hořely téměř po celý týden. Během asi 14 dnů bylo opět s výstavbou papírny započato a továrna byla zvýšena o 1 poschodí.*“ Oprava požárem zničených budov bohužel přinesla další neštěstí. Nejprve si při pádu dva muži a jedno děvče zlámali nohy a o týden později způsobilo zřícení stropu dokonce smrt dalším dvěma mužům a jedné dívce, sedm dělníků bylo zraněno. Občas hořely stroje. V roce 1940 takový požár způsobil škodu v enormní výši 1,5 milionu tehdejších korun.

VZDUCH * Ani éterický přírodní živěl, jakým je vzduch, papírnu nešetřil. Vichr

31. srpna 1853 stál papírnu opravu 1000 okenních tabulí.

Strašlivý výbuch ve Svatém Kiliánu u Davle

Dne 22. června 1869 se vranské papírně dostalo nechtěné publicity. Ta zpráva proběhla snad všemi novinami i v zahraničí: v přípravě ve Svatém Kiliánu u Davle, kde se v kulových vařících vařily hadry na polotovar pro další zpracování ve vranské papírně, došlo v 9 hodin k strašlivému výbuchu!

Přípravná byla vybavena hned třemi kulovými vařáky. Jednalo se o dutý varný kotel, který byl na přední straně opatřen víkem upevněným 49 šrouby. Tudy se sypaly do 1/3 hadry a zbytek se zaplnil vodou s přísadou sody nebo louhu. Tato směs se za pomalého otáčení vařila pomocí páry přiváděné dovnitř vařáku trubkou z parního kotle. Jenže chybička se vloudila. Tlak páry ve vařáku způsobil, že došlo k vytržení všech 49 šroubů na víku kvůli oslabení několika z nich a k „výbuchu“. Bohužel v blízkosti vařáků se právě pohybovalo pět dělníků a zámečnický mistr z vranské papírny. Všech pět hrozivě opařených mužů bylo okamžitě naloženo na prám, aby je odvezli po řece do všeobecné nemocnice v Praze. Přes všechnu snahu neměli šanci přežít, jen zámečnický mistr vyvázl s popálenými pažemi. A protože k podobným výbuchům tohoto technického vynálezu nápadně připomínajícího bojler docházelo i jinde, vznikla zpráva zkoumající příčiny. My se můžeme jen dohadovat, zda výsledkem byla instalace pojistného ventilu, jak ho dnes známe. Být průkopníkem průmyslové revoluce bylo riskantní povolání!

Soňa Hrdličková Krásová

Strnady před 100 lety – vzpomínka na ozdravovnu

Tam, kde od roku 1952 sídlí na Strnadech Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, bývala ozdravovna pro pracující mládež.

Takto zachytil ozdravovnu na Strnadech významný malíř Jaroslav Panuška. Výtěžek z prodeje pohlednice šel ve prospěch ozdravovny.

Ozdravovna sloužila mladým lidem, kteří po absolvování povinné školní docházky nastoupili do práce – do textilek, skláren, dolů a dalších provozů. Slavnostně byla otevřena v roce 1925 zásluhou spolku Péče o pracující dorost, především pak jeho předsedy, národního socialisty Emila Špatného. Ve stejné straně byla i Milada Horáková, která se také velmi angažovala v sociálních projektech.

Dobová reportáž popisuje ozdravovnu takto: „Je zde sto lůžek. V prvním poschodí jsou děvčata, nahoře hoši. Procházíme

světlé prostorné ložnice, jídelny, umývárny a vanové lázně. V přízemí jsou skladiště potravin, sprchy, prádelna, kotelná pro ústřední topení. V zadním traktu je umístěna skvěle zařízená kuchyně. Všude vzorná čistota! Na lékařské ošetření je zvláště pamatováno. Místní ambulatorium je moderně vybaveno: röntgen, horské slunce aj. Strava se podává pětkrát denně. Ostatní čas je vyplněn vycházkami do krásného okolí, různými hrami, cvičením. O kulturní potřeby pečuje knihovna s 900 svazky, čítárna s různými časopisy a konečně řada kulturních a zábavních podniků, pořádaných správou ústavu. Na kutě se jde kolem deváté – spánek je dobrý lékař a zde se spí zvláště dobře a pevně. Dříve, než byla ozdravovna postavena, byla zde holá skála. Dnešní vzhled stráně mlu-

Pohled z roku 1933

ví však jinou řečí. Pohádka! Není snad zde ani kousku místa, jehož by se nedotkla pilná ruka odborného znalce přírody, při tom však též umělce a vášnivého milovníka krásy! Po pravé straně táhne se bohatá zelinářská zahrada – přírodní zásobárna ústavní kuchyně. Mijíme záhony pestře dekorované podzimními květy. Stoupáme. Zpod stinných větví akátů, kapradin a jiné zeleně číhají různá překvapení: včelařské úly, krytý kuželník po

otužování svalů mladých rekonvalescentů, o něco výše slepičí farma s více jak 80 kusy a mladoučkým pávem, a tam opět na vás z voliéry zaskřehotá párek pěkně zbarvených dravců – rarochů. A po celé stráni jsou rozsázeny umělé bazény, malé i větší, kolektivně se napájející. Po horské stezce, lemované alpskou květenou, dosáhneme nejvyššího bodu. To se to dýchá! A ten rozhled! Celé údolí, s vesničkami a stráněmi, hrnoucí se vody přes vranskou přehradu – to vše máš jako na dlaní.“

Pro zajímavost – než nastoupil do rozhlasu, dělal v této ozdravovně vychovatele Zdeněk Mančal, později slavný hlasatel, který v květnu 1945 ohlásil začátek Pražského povstání.

Pavína Kourová

Foto: archiv spolku Stará škola

Ohrobecké údolí očima pamětníka

Vila Petrákových

Rád bych se podělil o vzpomínky na život a dění u nás Jarováků z Ohrobeckého údolí, které se nachází za tunelem proti proudu potoka směrem k Ohrobcí.

Do údolí se od vlakové zastávky chodilo přes mostek nad potokem, auta pak potok projížděla brodem. My trvale bydlící jsme všichni chodili na Zbraslav do školy, kam jsme jezdili vlakem a zpátky chodili pěšky po cestičce nad tratí, protože cesta na Zbraslav byla vybudována až po roce 1960. První vlevo byl dům paní Hybšové, kam jezdila rodina Hercikových. Další je velká rodinná vila manželů Petrákových, dům dříve sloužil jako hospoda. Byla a je to velká rodina, měli dcery Věru a Evu a syna Karla, který se oženil s Janou Barnášovou z Vraného. Třetí dům v pořadí byl náš dům, tedy Sedlákových. Nad ním postavil můj děda František chatu ve stylu malého zámku. Měli jsme hospodářství, 25 slepic, až 50 králíků a 6-7 koz, to vše hlídal náš vlačák.

Další dům byla vilka manželů Valentových, nyní obývá jejich syn Ivan. Pokračují další chaty, mezi nimi byla chata paní Slavičko-

Dům Sedlákových

vé, která zde žila trvale a po dalších chatách vila Wimmerových s dcerami Marcelou, Janou a synem Jiřím, který se přiznal do Vraného. Mezi dalšími rekreačními chatami vyniká velká vila podnikatele Schnelera, která má nad sebou bohatou skalku. Další chaty jsou opět rekreační a až na konci údolí po pravé straně je chata, která patřila králi rokenrolu Pavlu Sedláčkovi, který sem jezdil s Evou Pilarovou. Naproti je chata Kramosilových a pod ní je chata Granátových, pan Granát údajně vynalezl bezdrátový mikrofon.

Celé údolí žilo hlavně o školních prázdninách a od jara do podzimu o sobotách a nedělích. Žilo se tu vzájemnými návštěvami, sportem, a to nejen u chat, ale i na hřišti, které jsme postavili u tunelu.

Tolik o dění v Ohrobeckém údolí. V některém z dalších čísel Zrcadla bych zavzpomínal na hospodu U Janderů na Jarově.

Všechny Vraňáky zdraví

Otaš – Otakar Sedlák, už 55 let Vraňák

Foto: vlastní archiv

Z kroniky obce – 1967

Střídání stráží

Dne 27. dubna letošního roku se poslanci a pracovníci místního národního výboru ve Vraném srdečně rozloučili s dosavadním předsedou národního výboru soudruhem Antonínem Drahorádem, který se velmi zasloužil o dláždění ulic ve Vraném, budování pravobřežní silnice Vrané-Zbraslav, pomoc při výstavbě mateřské školy, vybudování silnice z Vraného do Skochovic, dokončení stavby požární zbrojnice ve Skochovicích a jeho největší radostí bylo jmenování „Vzorná obec okresu Praha–západ Vrané nad Vltavou“. Jmenovaný odešel na odpočinek, protože dovršil 60 roků svého života. Současně přivítali nového předsedu soudruha Jindřicha Lacinu.

Výstavba obce

Rada obce podniká veškerá opatření k dokončení pravobřežní komunikace Vrané–Zbraslav. Konečně bylo provedeno přemostění potoka ve Skochovicích za celkovou částku 27.540,– Kčs.

Zemědělství

Ve sloučeném zemědělském družstvu Zvole, kde je zapojeno jednotné zemědělské družstvo Vrané, jsou zaznamenány velmi dobré výsledky. Dodávka vajec od záhumenkářů byla splněna a dodávka sena byla překročena. Družstevníci za pracovní jednotku pobírali 20,– Kčs, proti 18,– v roce 1966. Naproti tomu se ve velmi žalostném stavu nachází v současné době ovocný sad, protože není odborně veden. V roce 1966 činila sklizeň jablek 200 q, letošního roku nebylo sklizeno nic. Při sklizni sena

a brambor se značným dílem podíleli žáci místní devítileté školy.

Místní hospodářství

V tomto roce na úseku neplánovaných provozoven je v činnosti 7 oborů, kde pracuje 5 žen a 7 mužů. Pracuje se v těchto oborech: elektroinstalace, švadleny, zedník, klempíř, autoopravna a sklenář. Celková roční tržba činila 106.352,– Kčs. Oproti roku 1966 vzrostly tržby o 70.000,– Kčs. Největší podíl na tom má zvýšení tržeb u autoopravny.

Školství a kultura

Komisi pro školství a kulturu byl vypracován plán na zlepšení stavu školních budov a zařízení, mimoškolní výchovu dětí a umísťování dětí do jeslí a mateřské školy. Značné závady jsou v základní devítileté škole, a to na ústředním topení včetně kotelny, špatném a nedostatečném elektrickém osvětlení ve třídách, nevyhovujícím stavu školní jídelny a kuchyně, je nutná oprava oken v mateřské škole a dokončení bezprašné úpravy prostoru před základní devítiletou školou.

Rok 1967 bude pokračovat ještě v příštím čísle Zrcadla.

Zdena Křišťůvková, kronikářka

Text je doslovný přepis z kroniky včetně jazykových odlišností a chyb

Vítání občánků

V sobotu 24. května proběhlo na vranské radnici vítání občánků.

Do obřadní síně dorazilo 6 dětí se svými rodiči a příbuznými. Děti přivítala starostka Mgr. Dana Ulwerová, o kulturní program se postarala MŠ Vrané nad Vltavou s milým pásmem říkanek a písniček. Děti obdržely drobné dárky a pamětní minci naší

obce. Mezi občany obce Vrané nad Vltavou byli přivítáni: Vilém Bártl, Adéla Valentýna Černohorská, Nelly Drdová, Mathias Slavík, Matěj Šimůnek a Lukáš Vokůrka.

Foto: Monika Krásová

Gratulace

V červenci letošního roku oslavil své **80. narozeniny** vranský rodák, hudební skladatel, dirigent a jazzman

JOSEF VEJVODA.

Jako dárek dostal od svých blízkých tři knížky o vranské historii. „*Tatínek jen rozpřáhl ruce, přiložil je k lícím a dlouze hleděl na knížky. Hned jsme spolu vyhledali jeho fotografie v knížce o ZUŠ, vyjmenoval své spoluhráče z fotbalového týmu a v knize o rodinách si se zájmem nechal vysvětlit systém rodokmenu. Kroutil hlavou při představě, kolik soustředěného čtení ho teď bude čekat,*“ popisuje tatínkovu reakci na dárky jeho dcera Monika Šterbáková.

Přejeme oslavenci hodně zdraví a energie do dalších let a těšíme se na příslibenou besedu a rozhovor, kde zavzpomíná na své oblíbené Vrané.

Jiřina Vrabcová

Foto: archiv rodiny

V březnu tohoto roku oslavili moji rodiče

JANA A PETR KŘIVÁNKOVI

už 50 let společného života – Zlatou svatbu. Za ta léta vychovali čtyři dcery, které je obšťastnily třemi vnučkami a dvěma vnuky.

V srpnu loňského roku přišel na svět i první pravnouček.

Mamko a taťko, přejeme Vám ještě spoustu krásných společných let.

Dcera Jana s rodinou

Foto: archiv rodiny

kalendář akcí

- 12. září** **Pohádková cesta** – les a louka, DS U Rybek
- 13. září** **Dny Dolnobřežanska**, Vestec, vystoupí žáci ZUŠ Vrané pod vedením P. Tomášové
- 14. září** **Oříškové tvoření** se spisovatelkou a ilustrátorkou Andreou Popprovou, Stará škola
- 15. září** **Snídaně** před školou, týden **Pěšky** do školy 15.-19. září, základní škola
- 21. září** **Řezbářská dílna**, Stará škola
- 27. září** **Vranské posvícení**, obec Vrané nad Vltavou
- 28. září** **Workshop šití** s Olinou, Stará škola
- 1. října** **Rodičovská kavárna**, základní škola
- 4. října** Vranská **sokolská burza**, T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.
- 5. října** Jména z místního pomníku, osudy obětí válek, **beseda**, Stará škola
- 5. října** **Den architektury** v papírně a slavnostní **otevření stezky** Po stopách rodiny Haase, Stará škola
- 7. října** Esenciální oleje a domácí lékárnička, **aroma workshop**, DS U Rybek
- 11. října** **Běh do schodů**, jubilejní 30. ročník, T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.
- 11. října** **Koncert** bluegrassové kapely **Barbecue**, Stará škola
- 12. října** Podzimní turnaj v **pétanque** a posezení u ohně, Stará škola
- 18. října** **Halloweenská disco party**. Nezapomeňte na strašidelný kostým! T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.
- 25. října** **Beseda** s Josefem Vejvodou, Stará škola
- 28. října** **Setkání u lípy**, T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.
- 8. listopadu** **Vranský fotbalový ples**, SK Vrané
- 8. listopadu** **Jóga pro rodiče a děti**, workshop, DS U Rybek
- 9. listopadu** Z historie místní železnice, **beseda**, Stará škola
- 11. listopadu** Svatomartinský **lampionový průvod**, skautské středisko Vltava
- 23. listopadu** Příběh Megafytu, **beseda**, Stará škola
- 28. listopadu** **Tvoření adventních věnců**, workshop, DS U Rybek
- 30. listopadu** **Rozsvícení obecního vánočního stromčku**, obec Vrané nad Vltavou
- 3. prosince** **Rodičovská kavárna**, základní škola
- 6. prosince** **Mikulášská sobota**, odpolední nadílka a večerní zábava – šibřinky, T. J. Sokol Vrané nad Vltavou I.

Až do 30. září 2025 můžete posílat své fotografie do fotosoutěže na téma „**Letní nálada ve Vraném a Skochovicích**“, kterou jsme vyhlásili v minulém čísle Zrcadla. Zúčastnit se může kdokoli, do soutěže může poslat jednu až tři fotografie. Soutěžní snímky o velikosti alespoň 2 MB pošlete na e-mail zrcadlo@vranenadvltavou.cz. Do předmětu uveďte „Fotosoutěž“, připojte vaše jméno, příjmení, věk a kontaktní telefon. Fotografie přiložte nezmenšené. Účastí v soutěži souhlasíte v případě výhry s uveřejněním fotografie spolu s vaším jménem a příjmením. Výherci obdrží knižní novinky z nakladatelství Albatros. Vyhodnocení proběhne v Zrcadle č. 226. Těšíme se na vaše snímky!

Jiřina Vrabcová

BĚH DO SCHODŮ

**T. J. SOKOL
VRANÉ NAD VLTAVOU I.**

**SRDEČNĚ ZVEME NA JUBILEJNÍ
30. ROČNÍK**

**PŘIJĎTE BĚHAT, PŘIJĎTE FANDIT, OBČERSTVIT SE
A POTKAT ZNÁMÉ I NEZNÁMÉ TVÁŘE.**

SOBOTA 11. 10. 2025

**ZÁPIS 9.00 - 9.45 SCHODY U HŘBITOVA
START 10.00**

STARTOVNÉ DOBROVOLNÉ

Kategorie pro 0 - 100 let,
pro čtyřnohé i nesené

Akce vzniká za podpory České obce sokolské,
MAS Dolnobřežansko a Regulus spol. s r. o.
sokolvranenadvltavou.cz sokol.eu

Regulus

SLAVNOSTNÍ ODHALENÍ STÁLÉ GALERIE FOTOGRAFIÍ VRANSKÉ PAPÍRNY DEN ARCHITEKTURY

NEDELE 5. 10. 2025 OD 14:00 HODIN PŘED BÝVALOU VRANSKOU PAPÍRNOU

- komentovaná prohlídka areálu • výstava o vzniku a modernizaci papírny v 60. letech
- poznávací stezka po Vraném • přednáška o historii papírny • prodejní výstava obrazů Slávky Krátké • občerstvení

Vránská papírna a strojírna se slévárnou udávaly tón počátkům průmyslové revoluce v našich zemích, technický génius Prosper Piette zde zaváděl své vynálezy, architekt Alois Turek získal věhlas stavbou továrny na bankovky a František Křížík osobně spouštěl elektrické osvětlení. Papírna úspěšně vyráběla, prosperovala a inovovala až do roku 2002.

Inzerce

SBĚRATEL s více než 30letou praxí **koupí a bezplatně ohodnotí** starožitnosti všeho druhu, např: obrazy, mince, zlato, hodiny, porcelán a další.
Platím vždy hotově na místě.

Nejlepší ceny od sběratele!
Telefon: 728 109 626

fotoreportáž – benefice staré školy

Foto: archiv spolku Stará škola

18. VRANSKÉ POSVÍCENÍ

SOBOTA 27. ZÁŘÍ 2025

13.00 HODIN I HŘIŠTĚ U SOKOLOVNY

13.00	ZAHÁJENÍ
13.05–14.00	TÝNEČANKA
14.20–15.50	ZUŠ
16.15–17.15	PACIFIK
18.00–18.40	KOMORNÍ STUDIO ÁČKO, NÁŠ AUŤÁK (NA MOTIVY MUZIKÁLU POMÁDA)
19.40–20.40	BOHOUŠ JOSEF S DOPROVODNOU KAPELOU
21.40–22.40	CRAZY DOGS

SOUTĚŽE PRO DĚTI, DÍLNIČKY, MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ, KOLO ŠTĚSTÍ,
PROHLÍDKA KNIHOVNY A VÝSTAVA MODELŮ Z LEGA, KLUB ŽELEZNIČNÍCH
MODELÁŘŮ – JEŽDĚNÍ MAŠINEK, HASIČI, SKÁKACÍ HRAD, PREZENTACE:
SENIORSKÉ A RODINNÉ PASY, PRODEJNÍ STÁNKY, OBČERSTVENÍ

SLEDUJTE STRÁNKY OBCE: WWW.VRANENADVLTAVOU.CZ